

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS KAUNO APYGARDOS SKYRIUS

S P R E N D I M A S

2026 m. rugpjūčio 14 d.
(byla Nr. AG1-302/11-2026)
Kaunas

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Kauno apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Daivos Bereikienės, Lionelos Gelmanienės (posėdžio pirmininkė ir pranešėja) ir Birutės Pranevičienės, Sekretoriaujant B. A., dalyvaujant pareiškėjui ir jo atstovui advokatui A. J., atsakovės Kėdainių rajono savivaldybės medžioklės plotų vienetams sudaryti bei jų riboms pakeisti komisijos atstovui, pirmininkui A. N., trečiojo suinteresuoto asmens Valstybės įmonės Valstybinių miškų urėdijos atstovei Ž. D.,

viešame Komisijos 2026 m. rugpjūčio 13 d. posėdyje žodinio proceso tvarka nuotoliniu būdu išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo J. S. skundą atsakovėms Kėdainių rajono savivaldybės medžioklės plotų vienetams sudaryti bei jų riboms pakeisti komisijai ir Kauno rajono savivaldybės medžioklės plotų vienetams sudaryti bei jų riboms pakeisti komisijai dėl Kėdainių rajono savivaldybės ir Kauno rajono savivaldybės medžioklės plotų vienetams sudaryti bei jų riboms pakeisti komisijų 2026 m. gegužės 28 d. įvykusio bendro posėdžio protokolinio sprendimo Nr. *[duomenys neskelbtini]* panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus. Tretieji suinteresuoti asmenys byloje – Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Valstybės įmonė Valstybinių miškų urėdija ir Kauno medžiotojų klubas „Nevėžis“.

Komisija

n u s t a t ė:

Pareiškėjas J. S., atstovaujamas advokato A. J., kreipėsi į Komisiją su skundu, kuriuo prašo panaikinti Kėdainių rajono savivaldybės ir Kauno rajono savivaldybės medžioklės plotų vienetams sudaryti bei jų riboms pakeisti Komisijų 2026 m. gegužės 28 d. protokolinių sprendimų Nr. *[duomenys neskelbtini]*, kuriuo nuspręsta nepritarti MK „Nevėžis“ ir „Karalgio“ PMPV medžioklės plotų vienetų ribos keitimui pagal ūkininko J. S. prašymą ir įpareigoti atsakoves per Lietuvos administracinių ginčų komisijos nustatytą laiką priimti naują teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą.

Pareiškėjas skunde nurodo, kad 2026 m. birželio 23 d. iš Kauno rajono savivaldybės administracijos (toliau – ir KRSA) elektroniniu paštu gavo pranešimą Nr. *[duomenys neskelbtini]*, kuriuo jam pranešta, kad Kėdainių ir Kauno rajonų savivaldybių medžioklės plotų vienetams sudaryti bei jų riboms pakeisti komisijos (toliau bendrai – Medžioklės plotų komisijos, atskirai – Kėdainių r. medžioklės plotų komisija, Kauno r. medžioklės plotų komisija), vykdydamos Lietuvos administracinių ginčų komisijos Klaipėdos apygardos skyriaus 2025 m. lapkričio 21 d. sprendimą Nr. 21RE2-322(AG2-285/16-2025) (toliau – Sprendimas Nr. 21RE2-322(AG2-285/16-2025), 2026 m. gegužės 28 d. surengė bendrą posėdį ir tą pačią dieną priimtu protokoliniu sprendimu Nr. *[duomenys neskelbtini]*, nusprendė medžioklės ploto vieneto (toliau – MPV) „Nevėžis“ ir profesionalios

medžioklės ploto vieneto (toliau – PMPV) „Karalginis“ ribos keitimui nepritari (toliau – skundžiamas Sprendimas).

Pareiškėjas paaiškina, kad yra ūkininkas ir jo auginamą žemės ūkio produkciją (pasėlius) jau daugelį metų niokoja žvėrys. Tikslu mažinti laukinių gyvūnų daromą žalą pasėliams, pareiškėjas 2025 m. kovo 17 d. kreipėsi į Aplinkos ministeriją ir prašė inicijuoti Kauno medžiotojų klubo (toliau – MK) „Nevėžis“ bei PMPV „Karalginis“ ribų keitimą, kadangi apie 1,5 kilometro atstumu tokia riba nustatyta pamiške ir tai prieštarauja Lietuvos Respublikos medžioklės įstatymo 8 straipsnio 1 dalies 1 punkto reikalavimui. Aplinkos ministerija 2025 m. gegužės 6 d. raštu Nr. *[duomenys neskelbtini]* sutiko su pareiškėjo argumentais ir prašė KRS Medžioklės plotų komisijos peržiūrėti medžioklės plotų vienetų ribas, ir neatitinkančių Medžioklės įstatymo nuostatų ribų nustatymo situacijas ištaisyti, kad medžiojamos faunos ir jos daromos žalos valdymas būtų racionalus. Pažymi, kad Aplinkos ministerija 2025 m. rugpjūčio 13 d. raštu Nr. *[duomenys neskelbtini]* konstatavo, kad dėl pareiškėjo prašymo nagrinėjimo reikia vadovautis Medžioklės plotų vieneto vientisumo kriterijų ir reikalavimų medžioklės plotų vienetų riboms nustatyti (toliau – Vientisumo kriterijai), patvirtintų Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2002 m. rugsėjo 30 d. įsakymu Nr. 514, 13 punkto nuostatomis, kuriomis detalizuota, kad tuo atveju, kai medžioklės plotų vienetų ribas būtina nustatyti greta pamiškės, joms nustatyti pasirenkama atviroje vietovėje ne arčiau kaip 200 metrų nuo miško sienos esanti aiški gamtinė ar dirbtinė riba, jeigu tarp dviejų gretimų miško masių atstumas mažesnis nei 400 metrų, tai atviros vietovės plotis dalijamas po lygiai. Kėdainių r. medžioklės plotų komisija, surengusi bendrą posėdį su Kauno r. medžioklės plotų komisija nusprendė ribų nekeisti. Tuo pagrindu Kėdainių RSA direktorius 2025 m. rugsėjo 26 d. priėmė sprendimą Nr. *[duomenys neskelbtini]* nepritari MK „Nevėžis“ ir PMPV „Karalginio“ medžioklės plotų vienetų ribos keitimui pagal pareiškėjo prašymą, įvertinus, kad medžioklės plotų vienetų riba buvo patvirtinta 2003 m. gegužės 22 d. ir yra nustatyta aiškia dirbtine riba – kelio viduriu (toliau – Sprendimas Nr. *[duomenys neskelbtini]*). Šį sprendimą pareiškėjas apskundė Lietuvos administracinių ginčų komisijai, vėliau patikslino skundą ir į bylą atsakovėmis įtraukė Kėdainių r. medžioklės plotų komisiją ir Kauno r. medžioklės plotų komisiją kartu su Kėdainių rajono savivaldybės administracija (toliau – ir Kėdainių RSA).

Pareiškėjas cituoja Sprendimą Nr. 21RE2-322(AG2-285/16-2025) ir teigia, kad skundžiamas Sprendimas yra nepagrįstas, todėl naikintinas, nes Medžioklės plotų komisijos apsiribojo paklausimo išsiuntimu PMPV „Karalginis“ naudotojui Valstybės įmonei Valstybinių miškų urėdijai (toliau – VĮ VMU) dėl MPV ribų pakeitimo, bet visas kitas Sprendime Nr. 21RE2-322(AG2-285/16-2025) konstatuotas faktines aplinkybes ir teisinius argumentus ignoravo, dėl jų nepasisakė. Teigia, kad vėl nepagrįstai aiškinama apie MPV ribos einančios kelio viduriu teisėtumą. Pažymi, kad nurodytas kelias eina visiškai pamiške ir tai konstatuota Sprendime Nr. 21RE2-322(AG2-285/16-2025). Primena Medžioklės įstatymo 8 straipsnio nuostatas, taip pat nurodo, kad skundžiamame Sprendime nevertinta ir nepasisakyta dėl Aplinkos ministerijos 2025 m. gegužės 6 d. ir rugpjūčio 13 d. raštuose nurodytų išaiškinimų turinio. Pažymi, kad jau visas dešimtmetis kaip pareiškėjas kreipiasi į atsakingas institucijas prašydamas išspręsti opią problemą, bet tinkamos reakcijos iš institucijų nesulaukia.

Pareiškėjas, pasisakydamas dėl skundžiamo Sprendimo teiginių, kad pakeitus MPV „Nevėžio“ ir PMPV „Karalginis“ ribą atsirastų pretekstas MPV ribas peržiūrėti visos Lietuvos Respublikos mastu ir nuo to priklausytų daugelio kitų MPV ribos, teigia, kad skundžiamas Sprendimas priimtas ne esančių administracinio ginčo byloje faktinių duomenų bei teisinių argumentų pagrindu, bet vengiant precedento. Pareiškėjo vertinimu, padarytas grubus procedūrinis pažeidimas, pareiškėjo teigimu, priimant skundžiamą Sprendimą nebuvo atsižvelgta į Aplinkos ministerijos poziciją, nors įsiteisėjusiame Sprendime Nr. 21RE2-322(AG2-285/16-2025) konstatuota, kad apie priimtus sprendimus Medžioklės plotų komisijos privalo informuoti ne tik pareiškėją, bet ir ministeriją.

Pareiškėjas nesutinka su skundžiamame Sprendime nurodytu teiginiu apie pareiškėjo atsisakymą išspręsti administracinį ginčą taikiai. Pažymi, kad toks aiškinimas prieštarauja faktui, kad KRSA vyriausioji specialistė I. R. 2026 m. kovo 23 d. išsiųstu elektroniniu laišku pareiškėjui teikė

pasiūlymą dėl konkretaus kompromiso ginčo byloje ir į šį elektroninį laišką pareiškėjas atsakė tą pačią dieną. Pareiškėjo vertinimu, skundžiamas Sprendimas priimtas pažeidžiant pagrindines procedūras, turėjusias užtikrinti objektyvų, aiškų visų aplinkybių įvertinimą bei sprendimo pagrįstumą. Sprendimas prieštarauja aukštesnės galios teisės aktams bei negali būti laikomas pagrįstu, teisėtu ir teisingu, todėl naikintinas.

Pareiškėjas Komisijai 2026 m. liepos 20 d. raštu (reg. 20R1-774) papildomai paaiškino, kad 2026 m. gegužės 28 d. posėdyje dalyvavo Medžioklės plotų komisijų nariai D. J., G. P. ir Z. G., kurie svarstant pareiškėjo Prašymą išsakė savo pozicijas ir balsavo dėl galutinio sprendimo. Pateikė duomenis, kuriais remdamasis teigia, kad nurodyti asmenys yra susiję darbo teisiniais santykiais su VĮ VMU, kuri yra PMPV „Karalginis“ naudotoja ir nagrinėjamo administracinio klausimo sprendimu yra tiesiogiai suinteresuota kaip vieno iš medžioklės plotų vienetų naudotoja. Pareiškėjas taip pat pateikė duomenis, kad D. J. yra VMU Dubravos regioninio padalinio vadovas ir nurodomas kaip kontaktinis asmuo organizuojant profesionalias medžiokles PMPV „Karalginis“. Pareiškėjas išreiškė abejonę dėl šių komisijų narių objektyvaus nešališkumo, nes vienus iš jų delegavo VĮ VMU, kiti su šiuo juridiniu asmeniu yra susiję darbo teisiniais santykiais: D. J. – VĮ VMU Dubravos regioninio padalinio vadovas ir yra kontaktinis asmuo organizuojant komercines medžiokles būtent „Karalginio“ PMP; G. P. – VĮ VMU Radviliškio regioninio padalinio vyriausiasis miškininkas; Z. G. – VĮ VMU medienos ruošimo specialistas, tuo pačiu Lietuvos medžiotojų sąjungos „Gamta“ ir Kėdainių rajono medžiotojų klubo „Miškininkas“ prezidentas. Nurodo, kad VĮ VMU valdydama profesionalios medžioklės plotus „Karalginis“ turi dėl šių plotų ribų nustatymo tiesioginį interesą. Todėl pareiškėjui kyla abejonės dėl Medžioklės plotų komisijų narių D. J., G. P., Z. G. gebėjimo likti objektyviais ir nešališkais, vykdant Nuostatų 20.1 punkte nurodytas funkcijas.

Atsakovė Kėdainių r. medžioklės plotų komisija nesutinka su pareiškėjo skundu ir prašo jį atmesti kaip nepagrįstą. Atsiliepime į pareiškėjo skundą nurodo, kad savo poziciją grindžia šiomis esminėmis aplinkybėmis:

1. Sprendimu Nr. 21RE2-322(AG2-285/16-2025) Medžioklės plotų komisijos nebuvo įpareigosios pritarti pareiškėjo siūlomam ribų keitimui. Medžioklės plotų komisijos buvo įpareigosios iš naujo įvertinti Aplinkos ministerijos kreipimąsi kartu su pareiškėjo prašymu ir priimti teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą.

2. Vykdydamos minėtą Sprendimą Nr. 21RE2-322(AG2-285/16-2025), Medžioklės plotų komisijos klausimą nagrinėjo pakartotinai, papildomai kreipėsi į profesionalios medžioklės plotų vieneto „Karalginis“ naudotoją VĮ VMU, įvertino jos poziciją, Aplinkos ministerijos raštus, pareiškėjo argumentus, medžioklės plotų naudotojų interesus, medžioklės saugumo aspektus ir galimas siūlomo ribų keitimo pasekmes.

3. Pareiškėjo nurodoma žala pasėliams yra reikšminga aplinkybė, tačiau ji savaime nesudaro besąlyginio pagrindo keisti medžioklės plotų vienetų ribas, nes Medžioklės įstatymo 8 straipsnio 1 dalyje įtvirtinti keli tarpusavyje derintini medžioklėtvarkos tikslai.

4. Siūlomas ribos perkėlimas galimas tik tuo atveju, jeigu naujoje ribos vietoje egzistuoja teisės aktų reikalavimus atitinkanti aiški, stabili ir vietovėje identifikuojama gamtinė ar dirbtinė riba. Nei pareiškėjo pateikti duomenys, nei Medžioklės plotų komisijų pakartotinio nagrinėjimo metu surinkta medžiaga nepatvirtino, kad pareiškėjo siūlomoje naujos ribos vietoje tokia riba egzistuoja.

Atsakovė Kėdainių r. medžioklės plotų komisija paaiškina, kad vykdydamos nurodytą Sprendimą Nr. 21RE2-322(AG2-285/16-2025), Medžioklės plotų komisijos 2026 m. vasario 13 d. surengė bendrą posėdį. Posėdyje dalyvavę Medžioklės plotų komisijų nariai patvirtino, kad yra susipažinę su Sprendimu Nr. 21RE2-322(AG2-285/16-2025). Atsižvelgiant į šią Sprendimą Nr. 21RE2-322(AG2-285/16-2025) nurodytas aplinkybes, be kita ko, į tai, kad anksčiau nebuvo kreiptasi į profesionalios medžioklės plotų vieneto „Karalginis“ naudotoją, Medžioklės plotų komisijos vienbalsiai nutarė kreiptis į VĮ VMU dėl oficialios pozicijos pateikimo. Tai buvo padaryta Kėdainių r. medžioklės plotų komisijos 2026 m. vasario 26 d. raštu, kuriuo buvo prašoma pateikti nuomonę dėl siūlomo MPV „Nevėžis“ ir PMPV „Karalginis“ ribų pakeitimo. VĮ VMU 2026 m. kovo 30 d. raštu Nr. [duomenys neskelbtini] pateikė poziciją, kad PMPV „Karalginis“ buvo suformuotas 2003 m., o ginčo 1,5 km atkarpoje ties Krivėnų mišku riba yra nustatyta kelio Krivėnai–Karalginis viduriu ir, VĮ

VMU vertinimu, eina aiškia dirbtine, vietovėje matoma riba. Atsakovė teigia, kad pakartotinis nagrinėjimas neapsiribojo formaliu ankstesnio sprendimo pakartojimu. Pateiktos aplinkybės rodo, kad buvo atliktas papildomas faktinių aplinkybių rinkimas ir vertinimas. Kėdainių r. medžioklės plotų komisija cituoja Medžioklės įstatymo 8 straipsnio 3 dalies nuostatas ir pažymi, kad Skundžiamas 2026 m. gegužės 28 d. protokolinis sprendimas priimtas kompetentingų viešojo administravimo subjektų, laikantis teisės aktuose nustatytos Medžioklės plotų komisijų kompetencijos. Pažymi, kad pareiškėjo teiginys, kad Medžioklės plotų komisijos ignoravo Sprendime Nr. 21RE2-322(AG2-285/16-2025) išdėstytus argumentus, neatitinka faktinių aplinkybių. Paaikšina, kad Medžioklės plotų komisijos ne tik pakartotinai svarstė Aplinkos ministerijos raštuose išdėstytą poziciją ir pareiškėjo prašymą, bet ir papildomai kreipėsi į PMVP „Karalgiris“ naudotoją VĮ VMU, vertino jos pateiktą poziciją, medžioklės plotų naudotojų interesus, medžioklės saugumo aspektus, faktines ribos nustatymo galimybes ir galimas siūlomo ribos pakeitimo pasekmes. Nurodo, kad Medžioklės plotų komisijų vertinimu, pareiškėjo siūlomas ribos perkėlimas į atvirą laukų teritoriją, nenustačius aiškos, stabilios ir vietovėje identifikuojamos gamtinės ar dirbtinės ribos, ne pašalintų, o sukurtų naujų ribos identifikavimo, medžioklės organizavimo ir saugumo problemų.

Kėdainių r. medžioklės plotų komisija paaikšina, kad pakartotinio nagrinėjimo metu Medžioklės plotų komisijos vertino ne tik pareiškėjo argumentus, bet ir Aplinkos ministerijos poziciją, profesionalios medžioklės plotų vieneto „Karalgiris“ naudotojo poziciją, medžioklės plotų naudotojų interesus, medžioklės saugumo aspektus, faktines ribos nustatymo galimybes bei galimas ribos pakeitimo pasekmes. Pažymi, kad medžioklės saugumo aspektas nėra papildomas ar nereikšmingas Medžioklės plotų komisijų svarstymo motyvas. Atkreipia dėmesį, kad Medžioklės įstatymo 8 straipsnio 1 dalyje aiškiai nustatyta, kad medžioklės plotų vienetai sudaromi ir jų ribos keičiamos užtikrinant, be kita ko, „tvarkingą bei saugų medžiojimą“. Todėl mano, kad Medžioklės plotų komisijos pagrįstai vertino, ar pareiškėjo siūlomas ribos perkėlimas nesukurtų naujų saugumo rizikų. Nurodo, kad 2026 m. gegužės 28 d. posėdžio protokole užfiksuota, kad Medžioklės plotų komisijų bendrojo posėdžio pirmininkė N. P. pasisakė prieš ribos keitimą, nurodydama, kad pakeitus ribą pasikeistų medžiojimo kryptis į važiuojamąją kelio pusę, todėl atsirastų medžioklės saugumo problema.

Atsakovė Kėdainių r. medžioklės plotų komisija nesutinka su pareiškėjo argumentu, kad Medžioklės plotų komisijos neįvertino Aplinkos ministerijos 2025 m. gegužės 6 d. ir 2025 m. rugpjūčio 13 d. raštuose pateiktos pozicijos. Pažymi, kad Protokole užfiksuota, kad Medžioklės plotų komisijos pirmininkė pristatė tiek Aplinkos ministerijos 2025 m. gegužės 6 d. raštą, kuriame buvo nurodyta, kad ginčo riba nustatyta pamiške, tiek 2025 m. rugpjūčio 13 d. atsakymą, kuriame nurodyta, jog nustatant ribas greta pamiškės, net kai greta pamiškės eina kelias, reikia vadovautis Reikalavimų 13 punktu. Pažymi, kad Medžioklės plotų komisijos neginčija, kad Aplinkos ministerijos raštuose pateikta pozicija yra reikšminga aiškinant Vientisumo kriterijų 13 punkto taikymą. Ši pozicija pakartotinio nagrinėjimo metu buvo vertinta. Atkreipia dėmesį, kad minėtuose institucijų raštuose nebuvo nustatyta konkreti nauja ginčo ribos linija, nebuvo įvertintos visos galimos alternatyvios ribos vietovėje, jų identifikavimo galimybės, poveikis PMVP „Karalgiris“ ir MVP „Nevėžis“ plotų vientisumui, taip pat saugaus medžiojimo aspektai. Pažymi, kad šios faktinės ir teritorinės aplinkybės pagal Medžioklės įstatymą ir Komisijos medžioklės plotų vienetais sudaryti bei jų riboms pakeisti nuostatus (toliau – Nuostatai), patvirtintus Lietuvos Respublikos aplinkos ministro ir Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2002 m. rugsėjo 23 d. įsakymu Nr. 487/361, priskirtos Medžioklės plotų komisijų vertinimui. Todėl Aplinkos ministerijos pozicija buvo viena iš reikšmingų vertintų aplinkybių, tačiau ji savaime neįpareigojo Medžioklės plotų komisijų pritarti būtent pareiškėjo siūlomam ribos perkėlimo variantui. Mano, kad pareiškėjo argumentas dėl esamos ribos buvimo greta pamiškės nėra pakankamas pagrindas automatiškai pritarti jo siūlomam ribos perkėlimo variantui.

Kėdainių r. medžioklės plotų komisija cituoja Medžioklės įstatymo 8 straipsnio 1 dalies, Vientisumo kriterijų 10 ir 13 punktų nuostatas ir teigia, kad Medžioklės plotų komisijos pagrįstai turėjo vertinti ne tik esamos ribos santykį su pamiške, bet ir pareiškėjo siūlomos naujos ribos teisinį tinkamumą: ar ji yra objektyviai identifikuojama vietovėje, ar atitinka Vientisumo kriterijų 10 punkto objektų sąrašą, ar, nesant aiškos ribos, gali būti teisėtai pažymima riboženkliais pagal Vientisumo

kriterijų 14 ir 15 punktus. Pažymi, kad Vientisumo kriterijų 14 punkto reikalavimas taikomas tik vietovėje, kurioje nėra aiškių gamtinių ar dirbtinių ribų. Primena, kad šioje situacijoje yra aiški Vientisumo kriterijų 10 punkte numatyta dirbtinė riba kelias, o riboženklų pastatymas turi būti suderintas su žemės sklypų savininkais, valdytojais ir naudotojais. Vertina, kad ši aplinkybė yra reikšminga ir faktiniu aspektu. Pažymi, kad 2026 m. gegužės 28 d. Medžioklės plotų komisijų bendro posėdžio protokole Kauno r. medžioklės plotų komisijos pirmininkė A. T., pasisakydama dėl siūlomo ribos keitimo, nurodė, kad darant aiškiai matomą MPV „Nevėžis“ ir PMPV „Karalginis“ ribą turės būti įrengti stulpai ar kiti ribą žymintys objektai kito ūkininko laukuose, o tai būtų ūkininkavimo trikdys su šia diskusija nesusijusiam kaimyniniam ūkininkui. Taigi, Medžioklės plotų komisijos svarstė, jog pareiškėjo siūlomos ribos patenka į kito asmens valdomą žemę.

Kėdainių r. medžioklės plotų komisija paaiškina, kad medžioklės plotų vienetų riba buvo patvirtinta 2003 m. gegužės 22 d. ir yra nustatyta aiškia dirbtine riba – kelio viduriu. Ši aplinkybė nėra ginčijama ir ankstesnėje byloje buvo pripažinta, kad riba eina keliu. Nurodo, kad neginčija, kad nagrinėjant ginčo atkarpą turi būti vertinamas Vientisumo kriterijų 13 punktas. Tačiau mano, kad Vientisumo kriterijų 13 punktas nereiškia automatinės pareigos pritarti bet kuriam pareiškėjo siūlomam ribos perkėlimo variantui. Teigia, kad ši norma turi būti taikoma kartu su Vientisumo kriterijų 10 punktu ir Medžioklės įstatymo 8 straipsnio 1 dalyje įtvirtintais medžioklėtvarkos principais. Teigia, kad sprendžiant dėl ribos keitimo būtina nustatyti ne tik tai, kad esama riba yra greta pamiškės, bet ir tai, ar siūlomoje naujoje ribos vietoje egzistuoja aiški, stabili ir vietovėje identifikuojama gamtinė ar dirbtinė riba. Nurodo, kad Medžioklės plotų komisijų vertinimu, vien formalus ribos perkėlimas į laukų teritoriją, nenustačius aiškios, stabilios ir vietovėje identifikuojamos gamtinės ar dirbtinės ribos, neatitiktų nei Vientisumo kriterijų 10 punkto, nei 13 punkto tikslų. Teigia, kad pareiškėjo siūlomas ribos perkėlimas reikštų ne teisės aktų reikalavimus atitinkančios ribos nustatymą, o menamos arba sunkiai vietovėje identifikuojamos ribos sukūrimą. Tokia riba keltų papildomų ribos identifikavimo, medžioklės organizavimo ir saugumo problemų.

Kėdainių r. medžioklės plotų komisija papildomai pažymi, kad ankstesnių Medžioklės plotų komisijų posėdžių metu buvo aptarta ir tai, jog pareiškėjo nurodoma žala pasėliams nėra tiesiogiai siejama būtent su ta konkrečia vieta, kurioje pareiškėjas prašo perkelti medžioklės plotų vienetų ribą. Medžioklės plotų komisijų vertinimu, ginčo atkarpa labiau vertintina kaip laukinių gyvūnų judėjimo vieta, o ne kaip konkreti didžiausios žalos pasėliams atsiradimo vieta. Todėl vien ribos perkėlimas pareiškėjo siūloma kryptimi savaime negarantuotų nei laukinių gyvūnų daromos žalos sumažėjimo, nei veiksmingesnės pasėlių apsaugos. Nurodo, kad Medžioklės plotų komisijos taip pat vertino, kad laukinių gyvūnų daromos žalos mažinimas gali būti siejamas ne vien su medžioklės plotų vienetų ribų keitimu, bet ir su kitomis praktinėmis priemonėmis, įskaitant gyvūnų baidymo, pasėlių apsaugos, proskynų įrengimo, medžioklės bokštelių išdėstymo ar kitų teisės aktų leidžiamų priemonių taikymą. Dėl šios priežasties ribos keitimas negali būti laikomas vienintele ir savaime būtina priemone pareiškėjo nurodomai problemai spręsti. Teigia, kad laukinių gyvūnų daroma žala pasėliams savaime nesukuria teisinio pagrindo pasirinkti būtent pareiškėjo siūlomą ribos perkėlimo variantą, jeigu toks variantas neatitinka kitų teisės aktų reikalavimų arba sukelia naujų teisinių ir praktinių neaiškumų.

Kėdainių r. medžioklės plotų komisija nesutinka su pareiškėjo teiginiais, kad skundžiamas Sprendimas priimtas padarius esminius procedūrinius pažeidimus. Paaiškina, kad Medžioklės plotų komisijos klausimą nagrinėjo bendrame posėdyje, kaip to reikalauja situacija, kai medžioklės plotų vienetų ribų klausimas susijęs su daugiau nei vienos savivaldybės teritorija. Posėdis buvo teisėtas, jame dalyvavo Medžioklės plotų komisijų nariai, sprendimas priimtas balsuojant ir įformintas protokolu. Teigia, kad teisės aktai nenustato pareigos kiekvienu atveju kviesti pareiškėją į kiekvieną posėdį. Pažymi, kad pareiškėjas anksčiau buvo kvieistas į posėdžius, juose dalyvavo ir turėjo galimybę išdėstyti savo poziciją, pateikti paaiškinimus bei argumentus. Todėl pareiškėjo pozicija ginčo klausimu buvo žinoma ir įvertinta. 2026 m. gegužės 28 d. bendrame Medžioklės plotų komisijų posėdyje klausimas buvo nagrinėjamas pagal jau surinktą medžiagą, ankstesnių posėdžių duomenis, pareiškėjo išsakytus argumentus ir rašytinius dokumentus.

Atsakovė Kėdainių r. medžioklės plotų komisija taip pat atkreipia dėmesį, kad 2026 m. kovo 3 d. VĮ VMU padalinyje įvyko susitikimas, kuriame dalyvavo pareiškėjas, VĮ VMU darbuotojai,

Dubravos regioninio padalinio vadovas, Kauno rajono savivaldybės administracijos atstovai ir kiti kviestiniai asmenys. Siekiant visoms šalims priimtino praktinio sprendimo, buvo svarstytos alternatyvios priemonės. Teigia, kad šios aplinkybės patvirtina, kad su pareiškėjo keliama problema susijusios institucijos siekė ieškoti ne vien formalaus, bet ir praktinio pasėlių apsaugos sprendimo.

Pasisakydama dėl pareiškėjo argumento, kad Aplinkos ministerija nebuvo informuota apie priimtą sprendimą, Kėdainių r. medžioklės plotų komisija pažymi, kad ši aplinkybė savaime nepaneigia skundžiamo Sprendimo teisėtumo. Teigia, kad pareiškėjo argumentas, kad sprendimas priimtas siekiant išvengti precedento, yra nepagrįstas. Pažymi, kad posėdyje išsakyti bendro pobūdžio samprotavimai apie galimas panašias situacijas kitose teritorijose nelaikytini savarankišku skundžiamo Sprendimo motyvu. Pažymi, kad pareiškėjas nepateikė objektyvių duomenų, patvirtinančių komisijos nario D. J. privatų interesą ar tiesioginę asmeninę naudą ginčo baigtimi. Atkreipia dėmesį, kad skundžiamas Sprendimas priimtas kolegialiai, balsuojant Medžioklės plotų komisijų nariams, todėl deklaratyvūs teiginiai dėl vieno nario nešališkumo negali paneigti viso kolegialaus sprendimo teisėtumo. Taip pat pažymi, kad vien tai, kad priimtas sprendimas neatitinka pareiškėjo lūkesčių, nesudaro pagrindo jo panaikinti.

Kėdainių r. medžioklės plotų komisija 2026 m. liepos 31 d. pateikė papildomus paaiškinimus (reg. 20R1-870), kuriuose nurodo, kad trečiųjų suinteresuotų asmenų atsiliepimai patvirtina, jog ginčas negali būti sprendžiamas vien pagal pareiškėjo siūlomą ribos perkėlimo variantą. Pažymi, kad Aplinkos ministerija neprašė tenkinti skundo, o laikėsi pozicijos, jog vertinant ribą turi būti taikomas Vientisumo kriterijų 13 punktas. Paaiškina, kad šios pozicijos neginčija, tačiau mano, kad ji savaime nereiškia pareigos pritarti pareiškėjo siūlomam sprendimui, nes turi būti vertinamas ir siūlomos naujos ribos teisinis tinkamumas. Remiasi Aplinkos ministerijos ir VĮ VMU atsiliepimais, kuriuose nurodyta, kad ginčo ruože riba tarp MPV „Nevėžis“ ir VMU „Karalgiris“ PMPV yra nustatyta kelio Krivėnai–Karalgiris viduriu, o 2002 m. gruodžio 17 d. protokolu ši riba buvo suderinta tarp tuometinių medžioklės plotų naudotojų. Teigia, tai patvirtina, kad riba turi istorinį naudotojų suderinimo pagrindą ir nėra atsitiktinai nustatyta. Kėdainių r. medžioklės plotų komisija nesutinka su pareiškėjo argumentais, kad medžioklės plotų komisijos sprendimas buvo formalus ar priimtas neįvertinus reikšmingų aplinkybių. Kėdainių r. medžioklės plotų komisijos vertinimu, bylos medžiaga rodo, kad buvo vertinamas ne tik pamiškės aspektas, bet ir istoriškai suderinta riba, kelias kaip aiškiai identifikuojama vietovės riba, kito medžioklės plotų naudotojo pozicija bei siūlomo ribos perkėlimo tinkamumas. Taip pat pažymi, kad pagal Medžioklės įstatymo 22 straipsnio 5 dalį medžioklės plotų ribų nustatymas ir keitimas turi būti vertinamas atsižvelgiant ne tik į vieno suinteresuoto asmens pageidavimą, bet ir į medžioklėtvarkos tikslus, naudotojų interesų pusiausvyrą bei ribų stabilumą. Kadangi ginčo riba buvo suderinta naudotojų 2002 m. ir patvirtinta 2003 m. sprendimu, jau galiojant Medžioklės įstatymo 8 straipsnio 1 dalies reikalavimams, todėl ši riba vertintina ne kaip iki įstatymo reikalavimų atsiradimo susiformavusi ir vėliau neperžiūrėta faktinė situacija, o kaip naudotojų suderintas ir kompetentingos institucijos patvirtintas sprendimas, priimtas Medžioklės įstatymo 8 straipsnio 1 dalies ir 22 straipsnio įgyvendinimo nuostatų taikymo kontekste. Kėdainių r. medžioklės plotų komisijos vertinimu, ginčo riba laikytina istoriškai suderinta ir ilgą laiką neginčyta riba, todėl pareiškėjo prašymas negali būti vertinamas vien kaip formalios neatitikties ištaisymas.

Atsakovė Kauno r. medžioklės plotų komisija atsiliepimo į pareiškėjo skundą Komisijai nepateikė.

Trečiasis suinteresuotas asmuo Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija prašo bylą nagrinėti Komisijos nuožiūra. Atsiliepime į pareiškėjo skundą nurodo faktines aplinkybes ir paaiškina, kad Medžioklės įstatymo 8 straipsnio 1 dalyje yra nustatyti principai, kaip nustatomos medžioklės plotų vienetų ribos. Vienas iš principų – kad medžioklės plotų vienetų ribos negali būti nustatomos pamiške. Šio įstatymo 22 straipsnyje 5 dalyje nustatyta, kad medžioklės plotų, naudotų iki šio įstatymo įsigaliojimo pagal šio straipsnio 3 dalyje nurodytus dokumentus ir atitinkančių šio įstatymo 8 straipsnio 1 dalyje keliamus reikalavimus, ribos yra nekeistinos, išskyrus atvejus, kai besiribojančių medžioklės plotų vienetų naudotojai rašytiniu medžioklės plotų ribų suderinimo protokolu prašo

nustatyti kitokias ribas, siekdami šio Įstatymo 8 straipsnio 1 dalyje nustatytų tikslų. Vientisumo kriterijų 13 punkte yra detalizuota, kad tuo atveju, kai medžioklės plotų vienetų ribas būtina nustatyti greta pamiškės, joms nustatyti pasirenkama atviroje vietovėje ne arčiau kaip 200 metrų nuo miško sienos esanti aiški gamtinė ar dirbtinė riba. Jeigu tarp dviejų gretimų miško masių atstumas mažesnis nei 400 metrų, tai atviros vietovės plotis dalijamas po lygiai. Atsižvelgiant į tai, nurodo, kad laikosi Aplinkos ministerijos Raštuose Nr. *[duomenys neskelbtini]* ir Nr. *[duomenys neskelbtini]* išsakytos nuomonės, kad nustatant medžioklės plotų vienetų ribas greta pamiškės, net ir tuo atveju, kai greta pamiškės eina kelias, reikia vadovautis Vientisumo kriterijų 13 punkto nuostatomis.

Trečiasis suinteresuotas asmuo VĮ VMU nesutinka su pareiškėjo skundu ir prašo jį atmesti kaip nepagrįstą. Atsiliepime į pareiškėjo skundą nurodo, kad atsakydami į Kėdainių r. medžioklės plotų komisijos 2026 m. vasario 26 d. prašymą teikti nuomonę dėl medžioklės plotų ribos tarp MPV Nevėžis ir VMU Karalginis PMPV pakeitimo, 2026 m. kovo 30 d. raštu Nr. *[duomenys neskelbtini]* pateikė poziciją, kad PMPV „Karalginis“ buvo suformuotas 2003 m., medžioklės plotų riba tarp MPV Nevėžis ir VMU Karalginis PMPV esanti 1,5 km atkarpoje ties Krivėnų mišku, Krivėnų g., Karalginio k., Babtų sen., yra nustatyta kelio Krivėnai – Karalginis viduriu ir tai atitinka Medžioklės įstatymo 8 straipsnio 1 dalies 1 punkto reikalavimus. Paaiškina, kad 2002 m. gruodžio 17 d. VĮ Kauno miškų urėdas ir medžiotojų klubo „Nevėžis“ pirmininkas protokolu suderino medžioklės plotų vienetų ribas tarp VĮ Kauno miškų urėdijos profesionaliosios medžioklės plotų ir medžiotojų klubo „Nevėžis“. Šiame protokole rašoma, kad medžioklės plotų vienetų riba eina keliu. Riba nustatyta aiškia dirbtine riba – kelio viduriu. Šiuo atveju, medžioklės plotų riba yra vietinės reikšmės kelias Krivėnai-Karalginis. Kelias, kaip ir griovys, kvartalinė linija, yra ne pamiškė, o aiški riba. Tai padeda užtikrinti ir medžioklės saugumą, nes perkėlus aiškiai keliu nustatytą ribą į lauką, kuriame nėra kitos aiškos gamtinės ar dirbtinės ribos, atsirastų medžioklių saugumo užtikrinimo problema. Dėl šios priežasties nuspręsta nepritarti MVP „Nevėžis“ ir PMVP „Karalginio“ medžioklės plotų vienetų ribos keitimui. Teigia, kadangi ginčo riba nustatyta pagal registruotą kelią, pareiškėjo skundo argumentai dėl pamiškės, turėtų būti atmesti. Nurodo, kad Kėdainių r. medžioklės plotų komisijos sudėtyje yra du VMU atstovai: VMU Radviliškio regioninio padalinio vyriausiasis miškininkas bei VMU Radviliškio regioninio padalinio miško auginimo specialistas. Kauno r. medžioklės plotų komisijos sudėtyje taip pat yra VMU atstovas – VMU Dubravos regioninio padalinio vadovas. Nesutinka su pareiškėjo argumentais, „jog ginčo išsprendimui svarbi ir ta aplinkybė, kad Komisijos 2026-05-28 posėdyje aktyviai dalyvavo, pasisakė bei balsavo nariai, kuriuos delegavo VĮ VMU. Mano, kad tokiais nepagrįstais ir deklaratyviais teiginiais pareiškėjas bando įteigti, jog būtent šie trys Medžioklės plotų komisijų 2026 m. gegužės 28 d. posėdyje dalyvavę nariai nulėmė atitinkamą Medžioklės plotų komisijų sprendimą.

VĮ VMU atkreipia dėmesį, kad pagal Nuostatus, Medžioklės plotų komisija yra sudaroma iš įvairių institucijų ir suinteresuotų šalių atstovų. VĮ VMU darbuotojai Medžioklės plotų komisijoje dalyvauja kaip deleguoti institucijos specialistai, vykdantys valstybės pavestas funkcijas miškų valdymo ir medžioklėtvarkos srityje. Tai yra teisėtas institucinis atstovavimas, kurį tiesiogiai numato teisės aktai. Pažymi, kad Nuostatų 14 p. numatyta, kad sprendimus posėdyje Medžioklės plotų komisija priima paprasta balsų dauguma, atviru balsavimu. Jeigu balsai pasiskirsto po lygiai, lemia Medžioklės plotų komisijos pirmininko balsas. 2026 m. gegužės 28 d. posėdyje dalyvavo 16 narių. Balsavimo rezultatai: 1 už, 12 prieš, 3 susilaikė. Atkreipia dėmesį, kad net jei visi 3 pareiškėjo paminėti VĮ VMU darbuotojai būtų nusišalinę nuo balsavimo, galutinis rezultatas būtų 9 balsai prieš ir 1 balsas už. Teigia, jog akivaizdu, kad VĮ VMU darbuotojų balsai neturėjo lemiamos (balsų daugumą apsprendusios) įtakos sprendimo priėmimui. Pažymi, kad Medžioklės plotų komisijų sprendimas atspindi bendrą, objektyvią institucijų konsensuso valią, o ne trijų asmenų tariamą šališkumą. Vertina, kad pareiškėjo teiginiai, dėl objektyvumo ir nešališkumo, vykdant Nuostatų 20.1 punkte nurodytas funkcijas, yra nepagrįsti ir klaidinantys.

VĮ VMU pažymi, kad Medžioklės plotų komisijų 2026 m. gegužės 28 d. posėdyje dalyvavę 16 narių atstovauja visiškai skirtingas institucijas: Aplinkos apsaugos departamentą (AAD), Žemės ūkio skyrių, Savivaldybės administraciją, privačių miškų savininkus ir kt. mano, kad tokia balsų dauguma įrodo, kad medžioklės plotų komisijos (kaip kolegiali institucija) kolektyviai nusprendė, jog

pareiškėjo siūlomas variantas neatitinka racionalaus medžioklėtvarkos planavimo reikalavimų. Taip pat pažymi, kad VĮ VMU atstovai dalyvaudami 2026 m. gegužės 28 d. Medžioklės plotų komisijų posėdyje vertino situaciją pagal realius Miškų kadastro duomenis. Balsavimas „prieš“ buvo pagrįstas ekspertine miškininkų išvada, kad pareiškėjo siūlomas ribų keitimo modelis yra neracionalus laukinės faunos valdymo požiūriu. Teigia, kad VĮ VMU darbuotojų dalyvavimas balsavime atitiko valstybės turto valdytojo funkcijas, o interesų konfliktas neegzistavo. Skundžiamas Sprendimas priimtas didele balsų dauguma, todėl trijų darbuotojų balsai neturėjo įtakos galutiniam rezultatui, be to, esamos medžioklės plotų ribos atitinka Medžioklės įstatymo reikalavimus dėl aiškumo vietovėje. Mano, kad Skundžiamas Sprendimas priimtas objektyviai ir pagrįstai, todėl nėra pagrindo jo naikinimui.

Trečiasis suinteresuotas asmuo Kauno medžiotojų klubas „Nevėžis“ atsiliepimo į pareiškėjo skundą Komisijai nepateikė.

Ginčas byloje kilo dėl Kėdainių rajono savivaldybės ir Kauno rajono savivaldybės medžioklės plotų vienetams sudaryti bei jų riboms pakeisti komisijų 2026 m. gegužės 28 d. įvykusio bendro posėdžio protokolinio sprendimo Nr. *[duomenys neskelbtini]*, kuriuo nuspręsta MPV „Nevėžis“ ir PMPV „Karalginis“ ribos keitimui nepritari, teisėtumo.

Byloje nustatyta, kad skundžiamas Sprendimas buvo priimtas bendrame Kėdainių r. medžioklės plotų komisijos ir Kauno r. medžioklės plotų komisijos (t. y. Medžioklės plotų komisijų) 2026 m. gegužės 28 d. posėdyje, vykdant 2025 m. lapkričio 21 d. Sprendimą Nr. 21RE2-322(AG2-285/16-2025).

2025 m. lapkričio 21 d. Sprendimu Nr. 21RE2-322(AG2-285/16-2025) pareiškėjo patikslintas skundas buvo patenkintas iš dalies: panaikintas Kėdainių rajono savivaldybės ir Kauno rajono savivaldybės medžioklės plotų vienetams sudaryti bei jų riboms pakeisti komisijų 2025 m. rugsėjo 12 d. posėdžio protokolinis sprendimas Nr. *[duomenys neskelbtini]*, o kita patikslinto skundo dalis atmesta kaip nepagrįsta.

Sprendime Nr. 21RE2-322(AG2-285/16-2025) konstatuota, kad Medžioklės plotų komisijos, spręsdamos situaciją dėl būtinybės keisti medžioklės plotų vienetų ribas, netinkamai vadovavosi ir aiškino teisės aktus. Sutiko su trečiojo suinteresuoto asmens Aplinkos ministerijos pateikta pozicija, jog nustatant medžioklės plotų vienetų ribas greta pamiškės, net ir tuo atveju, kai greta pamiškės eina kelias, būtina vadovautis Vientisumo kriterijų 13 punkto nuostatomis, t. y. riboms nustatyti pasirenkama atviroje vietovėje ne arčiau kaip 200 metrų nuo miško sienos esanti aiški gamtinė ar dirbtinė riba. Tai reiškia, jog analogiškai, nustačius ribą pagal dirbtinę ribą – kelią, tačiau šalia esant pamiškei, Vientisumo kriterijų 13 punktas neturi būti ignoruojamas ir jo nepaisoma. Nurodyta, kad Medžioklės plotų komisijoms kyla pareiga pervertinti situacijas dėl ribų nustatymo, atsižvelgiant į šių dienų realią situaciją ir teisės aktų reikalavimų neatitinkančias situacijas ištaisyti. Konstatuota, kad Vientisumo kriterijų 13 punkte nurodytas atstumas nėra išlaikytas, nepaisant tos aplinkybės, jog riba nustatyta keliu, o ne pamiške. 2025 m. lapkričio 21 d. sprendime Komisija vertino, kad nustatant ribas būtina atsižvelgti į aplink esančias gamtines ar dirbtines ribas, todėl ribos nustatymas keliu, neatsižvelgiant į šalia esančią pamiškę, laikytinas neatitinkančiu Vientisumo kriterijų 13 punkto. Nurodyta, kad Medžioklės plotų komisija nevertino Ministerijos rašte ir Ministerijos 2025 m. rugpjūčio 13 d. rašte pateiktos pozicijos, netinkamai sprendė ginčo situaciją, neatsižvelgė į realią situaciją dėl pamiškės šalia kelio buvimo, Protokolinis sprendimas neatitinka ginčo teisiniam santykiui taikytino teisinio reguliavimo, todėl yra neteisėtas iš esmės. Taip pat Protokolinis sprendimas iš viso nėra grindžiamas jokiais teisės normomis, todėl neatitinka Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAI) 10 straipsnio 5 dalies 5 punkto reikalavimų. Konstatuota, kad padarytas ir procedūrinis pažeidimas – Medžioklės plotų komisijos nesikreipė į kitus naudotojus (PMPV „Karalginis“).

Byloje Nr. AG2-285/16-2025, kurioje buvo priimtas įsiteisėjęs Sprendimas Nr. 21RE2-322(AG2-285/16-2025), nustatytos šios faktinės aplinkybės:

1. Pareiškėjas 2025 m. kovo 17 d. elektroniniu laišku, adresuotu Aplinkos ministerijai (minėta, toliau – ir Prašymas), kreipėsi į Ministeriją, prašydamas padėti išsiaiškinti susidariusią situaciją dėl medžioklės ploto vienetų ribų. Nurodė, jog kasmet jo ūkis patiria nuostolius, nes medžioklės plotų

vienetų riba eina pamiške 1,5 km, seniūnijos keliu. Pagal medžioklės taisykles, draudžiama statyti bokštelių arčiau kaip 200 m nuo ploto ribos, todėl šalia miško einantis apie 200 ha masyvas tampa saugiu pašariniu lauku žvėrimis. Dėl tokios situacijos pareiškėjas nuolat patiria nuostolius.

2. Aplinkos ministerija, išnagrinėjusi pareiškėjo kreipimąsi dėl medžioklės plotų vienetų ribų nustatymo Kauno rajono savivaldybėje, 2025 m. gegužės 6 d. raštu Nr. *[duomenys neskelbtini]* „Dėl medžioklės plotų vienetų ribų nustatymo ir pakeitimo“ kreipėsi į Kauno r. medžioklės plotų komisiją prašydama peržiūrėti medžioklės plotų vienetų ribas, ir neatitinkančias Medžioklės įstatymo nuostatų ribų nustatymo situacijas ištaisyti, kad medžiojamosios faunos ir jos daromos žalos valdymas būtų racionalus. Paaiškino, kad pareiškėjas nurodė, kad vietovėje, kurioje jis ūkininkauja, medžioklės plotų vieneto riba nustatyta pamiške, ji pamiške driekiasi apie 1,5 km seniūnijos prižiūrimu keliu, o kadangi pagal Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisykles statyti bokštelių arčiau kaip 200 m nuo medžioklės plotų vieneto ploto ribos negalima, todėl šalia miško esantis apie 200 ha žemės ūkio naudmenų masyvas tampa saugiu pašariniu lauku žvėrimis; dėl šių priežasčių kiekvienais metais pareiškėjas ir kiti ūkininkai patiria didžiulius nuostolius. Priminė, kad Medžioklės įstatymo 8 straipsnyje nustatyta, kad medžioklės plotų vienetų ribos turi eiti aiškiomis gamtinėmis arba dirbtinėmis ribomis, gerai matomomis vietovėje, tačiau negali būti nustatomos pamiške. Toks įstatymo reikalavimas nustatytas siekiant išvengti būtent tokių neigiamų medžiojamosios faunos valdymo pasekmių, kokios yra nurodomos pareiškėjo. Medžioklės įstatymą įgyvendinančių Vientisumo kriterijų 13 punktas draudžia medžioklės plotų vienetų ribas nustatyti pamiške, o jeigu medžioklės plotų vienetų ribas būtina nustatyti greta pamiškės, tokiu atveju joms nustatyti pasirenkama atviroje vietovėje ne arčiau kaip 200 metrų nuo miško sienos esanti aiški gamtinė ar dirbtinė riba.

3. Kauno rajono savivaldybės administracija parengė 2025 m. liepos 30 d. raštą Nr. *[duomenys neskelbtini]* „Dėl teisės akto taikymo“, kuriuo kreipėsi į Aplinkos ministeriją, prašydama oficialaus išaiškinimo dėl Medžioklės įstatymo 8 straipsnio 1 dalies 1 punkto.

4. Aplinkos ministerija, išnagrinėjusi Kauno rajono savivaldybės administracijos 2025 m. liepos 30 d. raštą Nr. *[duomenys neskelbtini]*, 2025 m. rugpjūčio 13 d. raštu Nr. *[duomenys neskelbtini]* „Dėl teisės akto taikymo“ pateikė Aplinkos ministerijos specialistų nuomonę bei informavo, kad pagal rašte ir jo prieduose pateiktą informaciją, riba tarp medžioklės plotų vieneto „Nevėžis“ ir „Karalgirio“ profesionalios medžioklės plotų vieneto nustatyta 2002 m., vadovaujantis Lietuvos Respublikos medžioklės įstatymo 22 straipsnio nuostatomis. Šio straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad medžioklės plotų, naudotų iki Medžioklės įstatymo įsigaliojimo ir atitinkančių šio įstatymo 8 straipsnio 1 dalyje keliamus reikalavimus, ribos yra nekeistinos. Pažymėjo, kad Medžioklės įstatymo 8 straipsnio 1 dalyje nustatyti šie medžioklės plotų vieneto vientisumo kriterijai ir reikalavimai medžioklės plotų vienetų riboms nustatyti: „medžioklės plotų vienetų ribos turi eiti aiškiomis gamtinėmis arba dirbtinėmis ribomis, gerai matomomis vietovėje, tačiau negali būti nustatomos pamiške“. Nurodė, kad Vientisumo kriterijų 13 punkte yra detalizuota, kad tuo atveju, kai medžioklės plotų vienetų ribas būtina nustatyti greta pamiškės, joms nustatyti pasirenkama atviroje vietovėje ne arčiau kaip 200 metrų nuo miško sienos esanti aiški gamtinė ar dirbtinė riba. Jeigu tarp dviejų gretimų miško masių atstumas mažesnis nei 400 metrų, tai atviros vietovės plotis dalijamas po lygiai. Nurodė, kad atsižvelgiant į tai, mano, kad nustatant medžioklės plotų vienetų ribas greta pamiškės, net ir tuo atveju, kai greta pamiškės eina kelias, reikia vadovautis Vientisumo kriterijų 13 punkto nuostatomis.

5. Medžioklės plotų komisijos 2025 m. rugsėjo 12 d. surengė bendrą posėdį, kurio tikslas – išnagrinėti ūkininko J. S. prašymą dėl MK „Nevėžis“ ir „Karalgirio“ PMPV medžioklės plotų ribos keitimo (minėta, toliau – ir Prašymas). Įvertinusios, kad medžioklės plotų vienetų riba buvo patvirtinta 2003 m. gegužės 22 d. ir yra nustatyta aiškia dirbtine riba – kelio viduriu, Medžioklės plotų komisijos nusprendė nepritarti MK „Nevėžis“ ir „Karalgirio“ PMPV medžioklės plotų vienetų ribos keitimui pagal ūkininko J. S. prašymą. Toks sprendimas įformintas 2025 m. rugsėjo 12 d. posėdžio protokolu Nr. 2.

6. Kėdainių rajono savivaldybės administracijos 2025 m. rugsėjo 26 d. sprendimu Nr. *[duomenys neskelbtini]* „Dėl medžioklės plotų vienetų ribos keitimo“ (minėta, toliau – ir Sprendimas)

pareiškėjas informuotas apie Medžioklės plotų komisijų priimtą sprendimą nepritarti MK „Nevėžis“ ir „Karalgirio“ PMPV medžioklės plotų vienetų ribos keitimui pagal ūkininko J. S. prašymą.

7. Pareiškėjas kreipėsi į Komisiją su patikslintu skundu prašydamas: 1) panaikinti Kėdainių rajono savivaldybės administracijos 2025 m. rugsėjo 26 d. sprendimą Nr. *[duomenys neskelbtini]* „Dėl medžioklės plotų vienetų ribos keitimo“ (toliau – ir Sprendimas); 2) panaikinti Medžioklės plotų komisijų 2025 m. rugsėjo 12 d. protokolinį sprendimą Nr. *[duomenys neskelbtini]* (toliau – ir Protokolinis sprendimas); 3) įpareigoti atsakoves Kėdainių rajono savivaldybės administraciją ir Kauno rajono savivaldybės administraciją iš naujo išnagrinėti pareiškėjo prašymą ir priimti kompetentingą sprendimą.

Nagrinėjamoje byloje papildomai nustatyta, kad Kėdainių r. medžioklės plotų komisija 2026 m. vasario 26 d. raštu Nr. *[duomenys neskelbtini]* kreipėsi į VĮ VMU, prašydamą jos, kaip PMPV „Karalgirio“ naudotojos, pateikti nuomonę dėl siūlomo ribų pakeitimo. Nurodė, kad nagrinėja gautą ūkininko 2025 m. kovo 17 d. prašymą dėl MPV „Nevėžis“ ir PMPV „Karalgirio“ ribų pakeitimo. Ūkininko Prašyme nurodoma, kad jo auginamus žemės ūkio pasėlius jau daugelį metų niokoja laukiniai gyvūnai, todėl prašoma pakeisti MPV „Nevėžis“ ir PMPV „Karalgirio“ ribas 1,5 km atkarpoje ties Krivėnų mišku, Krivėnų g., Karalgirio k., Babtų sen., kadangi šioje vietoje riba nustatyta pamiške, o tai galimai neatitinka Medžioklės įstatymo 8 straipsnio 1 dalies 1 punkto reikalavimų ir siūloma pakeisti medžioklės plotų vieneto ribą, ją atitraukiant ne mažiau kaip 200 metrų nuo pamiškės.

VĮ VMU 2026 m. kovo 30 d. raštu Nr. *[duomenys neskelbtini]* pateikė poziciją, kad PMPV „Karalgirio“ buvo suformuotas 2003 m., medžioklės plotų riba tarp MPV Nevėžis ir VĮ VMU Karalgirio PMPV esanti 1,5 km atkarpoje ties Krivėnų mišku, Krivėnų g., Karalgirio k., Babtų sen., yra nustatyta kelio Krivėnai – Karalgirio viduriu ir tai atitinka Medžioklės įstatymo 8 straipsnio 1 dalies 1 punkto reikalavimus.

Kauno rajono savivaldybės administracijos atstovė 2026 m. kovo 23 d. el. laiške, adresuotame pareiškėjui ir VĮ VMU darbuotojui informavo apie 2026 m. kovo 3 d. vykusio susitikimo, kuriame dalyvavo ūkininkas J. S., VĮ VMU atstovai, Kauno rajono savivaldybės administracijos darbuotojai ir kiti asmenys, rezultatus. Nurodė, kad susitikime buvo nagrinėjama situacija dėl PMPV „Karalgirio“, MPV „Nevėžis“ ir ūkininkui priklausančių žemės sklypų apsaugos nuo medžiojamųjų gyvūnų daromos žalos. Pažymėjo, kad ūkininko teigimu VĮ VMU neužtikrina pakankamos jo pasėlių apsaugos, o esamos medžioklės plotų ribos ir teisinis reglamentavimas riboja galimybes efektyviai mažinti žalą. Paaikškino, kad siekiant kompromisinio sprendimo buvo pasiūlyta ūkininkui arba medžiotojų klubui „Nevėžis“ kreiptis į VĮ VMU dėl proskynų įrengimo valstybiniame miške, suderinus su urėdija įrengti medžioklės bokštelių arčiau nei 200 metrų nuo PMPV „Karalgirio“ ribos bei leisti ūkininkui teisės aktų nustatyta tvarka medžioti jam priklausančiame sklype, netaikant įkainių už medžioklės organizavimą ir sumedžiotus gyvūnus. Taip pat pažymėjo, kad KRSA įsipareigojo parengti kreipimusi ir susitarimų projektus, juos suderinti su ūkininku ir pateikti VĮ VMU. Prašoma iki 2026 m. kovo 25 d. pateikti argumentuotus siūlymus dėl susidariusios situacijos sprendimo būdų.

Pareiškėjas, atsakydamas į 2026 m. kovo 23 d. KRSA darbuotojos el. laišką, tą pačią dieną el. laiške nurodė, kad jo 87 ha bei trys kiti 7 ha, 20 ha ir 32 ha žemės ūkio paskirties laukai patenka į PMP vieneta, kurį valdo VĮ VMU. Teigė, kad PMP vienetą esančių elnių skaičius 5–7 kartus viršija nustatytas normas, todėl VĮ VMU turėtų imtis priemonių laukinių gyvūnų daromai žalai pasėliams mažinti. Pareiškėjas siūlė miške esančiuose pašariniuose laukeliuose užtikrinti tinkamą kultūrų auginimą, nutraukti medžiojimą pašariniuose laukeliuose, medžioklės bokštelių perkelti iš pašarinių laukelių į pamiškes ir juos išdėstyti taip, kad būtų galima stebėti laukus bei prireikus sumedžioti gyvūnus. Taip pat nurodė, kad medžioklės veikla ir pasėlių apsauga turėtų būti koordinuojama su žemės naudotojais, siekiant išvengti nelaimingų atsitikimų. Pažymėjo, kad vien ūkininko pastangų neužtenka, todėl siūlo į procesą įtraukti medžiotojų klubą „Nevėžis“ ir numatyti medžioklės plotų ribų koregavimą, atitraukiant jas nuo pamiškės ne mažiau kaip 200 metrų.

Kėdainių rajono savivaldybės ir Kauno rajono savivaldybės medžioklės plotų vienetams sudaryti bei jų riboms pakeisti komisijos (toliau – Medžioklės plotų komisija) 2026 m. gegužės 28 d. įvykusio bendro posėdžio protokole Nr. *[duomenys neskelbtini]*, nurodyta, kad nuspręsta MPV

„Nevėžis“ ir PMPV „Karalginis“ ribos keitimui nepritari. Prieš priimant sprendimą, taip pat buvo nutarta nekviesti išklaudyti ūkininko J. S., MPV „Nevėžio“ atstovų bei PMPV „Karalginis“ atstovų ir kito posėdžio neorganizuoti. Protokole nurodyta, kad Medžioklės plotų komisijos pirmininkė pristatė Sprendimą Nr. 21RE2-322(AG2-285/16-2025), priminė proceso eigą ir po Sprendimo Nr. 21RE2-322(AG2-285/16-2025) priėmimo atliktus veiksmus. Paaiškino, kad 2025 m. gegužės 6 d. iš Aplinkos ministerijos buvo gautas ūkininko J. S. prašymas dėl medžioklės plotų vienetų „Nevėžis“ ir „Karalginis“ ribų pakeitimo, grindžiamas tuo, jog riba nustatyta pamiške, todėl sudėtinga apsaugoti pasėlius nuo laukinių gyvūnų. 2025 m. liepos 16 d. Medžioklės plotų komisija, išklausiusi suinteresuotų asmenų pozicijas, nutarė kreiptis į Aplinkos ministeriją dėl išaiškinimo. Ministerija 2025 m. rugpjūčio 13 d. atsakyme nurodė, kad nustatant ribas prie pamiškės turi būti laikomasi teisės aktų reikalavimų dėl aiškių ribų nustatymo ne arčiau kaip 200 m nuo miško, išskyrus tam tikras situacijas. Pirmininkė pažymėjo, kad 2025 m. rugsėjo 12 d. Medžioklės plotų komisija konstatavo, jog nagrinėjamu atveju riba buvo nustatyta laikantis teisės aktų – aiškia dirbtine riba (kelio viduriu), buvo sudaryti susitarimai su kaimyninių plotų naudotojais, o žala pasėliams atlyginama teisės aktų nustatyta tvarka. Atsižvelgiant į tai, buvo nuspręsta nepritari ribos keitimui. Šį sprendimą ūkininkas apskundė Lietuvos administracinių ginčų komisijai, prašydamas panaikinti sprendimus ir įpareigoti iš naujo nagrinėti jo prašymą. Nurodoma, kad Lietuvos administracinių ginčų komisija 2025 m. lapkričio 21 d. sprendimu Nr. 21RE2-322(AG2-285/16-2025) panaikino Medžioklės plotų komisijos 2025 m. rugsėjo 12 d. protokolinį sprendimą, motyvuodama tuo, jog nebuvo kreiptasi į PMPV „Karalginis“ naudotoją dėl ribos perkėlimo daugiau kaip 200 m nuo pamiškės, todėl nebuvo užtikrintas visų aplinkybių išsamus įvertinimas. Sprendimas Nr. 21RE2-322(AG2-285/16-2025) nebuvo apskustas ir įsiteisėjo. Protokole toliau nurodoma, kad 2026 m. vasario 13 d. nuspręsta kreiptis į PMPV „Karalginis“ naudotoją (VĮ VMU), o gavusi atsakymą – organizuoti naują posėdį. 2026 m. kovo 31 d. gautame VĮ VMU atsakyme pažymėta, kad medžioklės plotų ribos buvo nustatytos 2003 m. laikantis Medžioklės įstatymo reikalavimo ribas nustatyti aiškiomis gamtinėmis ar dirbtinėmis ribomis, šiuo atveju – kelio viduriu, taip pat nurodyta, kad žala pasėliams atlyginama teisės aktų nustatyta tvarka. Medžioklės plotų komisijos narės paaiškinimuose nurodyta, kad buvo organizuotas susitikimas su suinteresuotomis šalimis siekiant rasti kompromisą (svarstytos alternatyvos, pvz., medžioklės bokšteliai, teisė medžioti ūkininko žemėje), tačiau susitarimas nepasiektas. Svarstant tolesnius veiksmus, dalis Medžioklės plotų komisijos narių siūlė papildomai išklaudyti šalis, tačiau balsų dauguma nuspręsta jų nekviesti ir papildomo posėdžio neorganizuoti. Toliau vyko diskusija dėl ribos keitimo. Joje dalis narių akcentavo ūkininko interesą apsaugoti pasėlius, galimą gyvūnų populiacijos poveikį ir Aplinkos ministerijos poziciją, tuo tarpu kiti nariai pabrėžė, kad riba jau nustatyta teisėtai, yra aiški (kelio viduryje), ribos keitimas nepašalintų žalos problemos, galėtų sukelti medžioklės saugumo rizikas bei precedento efektą kitų medžioklės plotų ribų keitimui. Taip pat buvo pažymėta, kad žalos pasėliams atlyginimas yra reglamentuotas atskirai, o ši Medžioklės plotų komisija sprendžia tik ribų atitikties teisės aktams klausimą. Be to, nurodyta, kad pamiškės sąvoka teisės aktuose nėra aiškiai apibrėžta. Po diskusijų Medžioklės plotų komisija balsavo dėl ribos keitimo: „už“ – 1, „prieš“ – 12, „susilaikė“ – 3. Medžioklės plotų komisija nusprendė nepritari MPV „Nevėžis“ ir PMPV „Karalginis“ ribos keitimui pagal ūkininko J. S. prašymą. Posėdžio pabaigoje pažymėta, kad teisės aktų spragos dėl nagrinėjamų klausimų sprendimo yra ne Medžioklės plotų komisijos, o Aplinkos ministerijos kompetencija.

Medžioklės plotų komisijos posėdžio, vykusio 2026 m. gegužės 28 d., protokolas Nr. [duomenys neskelbtini] pareiškėjui išsiųstas KRSA 2026 m. birželio 23 d. raštu Nr. [duomenys neskelbtini].

Byloje taip pat nustatyta, kad KRSA 2026 m. liepos 17 d. raštu Nr. [duomenys neskelbtini] informavo, kad Kauno rajono savivaldybės medžioklės plotų vienetams sudaryti bei jų riboms pakeisti komisija, sudaryta Administracijos direktoriaus 2025 m. kovo 5 d. įsakymu Nr. ĮS-487, vykdydama jai pavestas funkcijas, vadovaujasi Lietuvos Respublikos aplinkos ministro ir Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2002 m. rugsėjo 23 d. įsakymu Nr. 487/361 „Dėl Komisijos medžioklės plotų vienetams sudaryti bei jų riboms pakeisti nuostatų patvirtinimo“ patvirtintais Komisijos medžioklės plotų vienetams sudaryti bei jų riboms pakeisti nuostatais. Kartu su raštu

pateikta KRSA direktoriaus 2025 m. kovo 5 d. įsakymo Nr. ĮS-487 kopija bei jį keičiančių 2026 m. sausio 14 d. įsakymo Nr. ĮS-70 ir 2026 m. gegužės 19 d. įsakymo Nr. ĮS-1204 kopijos, patvirtina šiuo įsakymu sudaryta Kauno r. medžioklės plotų komisijos sudėtis.

Kėdainių RSA 2026 m. liepos 14 d. rašte Nr. [duomenys neskelbtini] taip pat nurodyta, kad Kėdainių r. medžioklės plotų komisija yra sudaryta ir vadovaujasi Kėdainių r. medžioklės plotų komisijos medžioklės plotų vienetais sudaryti bei jų riboms pakeisti nuostatais, patvirtintais Lietuvos Respublikos aplinkos ministro ir Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2002 m. rugsėjo 23 d. įsakymu Nr. 487/361 „Dėl Komisijos medžioklės plotų vienetais sudaryti bei jų riboms pakeisti nuostatų patvirtinimo“, todėl Kėdainių r. medžioklės plotų komisija atskirų nuostatų neturi. Kartu su raštu pateikta Kėdainių RSA direktoriaus 2024 m. rugpjūčio 20 d. įsakymo Nr. AD-1-720 kopija bei jį keičiančių 2024 m. spalio 2 d. įsakymo Nr. AD-1-862, 2025 m. kovo 6 d. įsakymo Nr. AD-1-237, 2025 m. birželio 20 d. įsakymo Nr. AD-1-674 ir 2026 m. sausio 12 d. įsakymo Nr. AD-1-22 kopijos, patvirtina šiuo įsakymu sudaryta Kėdainių r. medžioklės plotų komisijos sudėtis.

Pagal Vietos savivaldos įstatymo 6 straipsnio 1 dalies 8 punktą prie savarankiškųjų (Konstitucijos ir įstatymų nustatytų (priskirtų)) savivaldybių funkcijų priskirtina ir medžioklės plotų vienetų sudarymas ir jų ribų keitimas.

Konstitucinis Teismas 2005 m. gegužės 13 d. nutarime pabrėžė, kad, siekdama užtikrinti viešąjį interesą – laukinių gyvūnų (jų išteklių) apsaugą ir racionalų naudojimą, atkūrimą ir gausinimą, valstybė, reguliuodama medžioklę kaip ūkinę veiklą, gali įstatymu nustatyti specifines ūkinės veiklos sąlygas, *inter alia* (be kita ko) medžioklės plotų dydžius; jie nustatomi atsižvelgiant *inter alia* (be kita ko) į medžiojamųjų laukinių gyvūnų išteklių dydį ir jų poreikį reguliuoti jų gausą; tai darant turi būti laikomasi konstitucinio proporcingumo principo ir neturi būti paneigtos privačių žemės sklypų, miškų, vandens telkinių savininkų nuosavybės teisės, jų ūkinės veiklos laisvė ir iniciatyva.

Pagal Medžioklės įstatymo 2 straipsnio 14 dalį, medžioklės plotų vienetas – vientisa medžioklės plotų teritorija, kuri sudaryta vadovaujantis medžioklėtvarkos principais šio įstatymo nustatyta tvarka ir kurioje planuojamas ir organizuojamas medžiojamųjų gyvūnų išteklių naudojimas. Vadovaujantis minėto įstatymo 5 straipsnio 5 dalies 1 punktu, savivaldybės sudaro komisijas medžioklės plotų vienetais sudaryti bei jų riboms pakeisti ir organizuoja jų darbą, tvirtina šių komisijų parengtus medžioklės plotų vienetų sudarymo ir ribų keitimo projektus. Medžioklės plotų vienetų sudarymas ir jų ribų keitimas reglamentuojami Medžioklės įstatymo 8 straipsnyje. Minėto straipsnio 1 dalyje nustatyta, jog medžioklės plotų vienetai sudaromi ir jų ribos keičiamos vadovaujantis medžioklėtvarkos principais, užtikrinant racionalų medžiojamųjų gyvūnų populiacijų valdymą, tinkamą medžiojamųjų gyvūnų apsaugą ir tvarkingą bei saugų medžiojimą, taip pat kad būtų išvengta didesnės medžiojamųjų gyvūnų daromos žalos žmogaus ūkinės veiklos objektams. Medžioklės plotų vienetas turi apimti ne mažiau kaip 1000 ha vientisų medžioklės plotų, išskyrus atvejus, kai mažesni medžioklės plotų vienetai sudaromi Aplinkos ministerijos siūlymu mokslo ir mokymo tikslams arba kai tokie vienetai sudaromi Žemės ūkio ministerijos siūlymu žuvininkystės tvenkinių teritorijose. Medžioklės plotų vieneto vientisumo kriterijus ir reikalavimus medžioklės plotų vienetų riboms nustatyti tvirtina Aplinkos ministerija, vadovaudamasi šiais principais: 1) medžioklės plotų vienetų ribos turi eiti aiškiomis gamtinėmis arba dirbtinėmis ribomis, gerai matomomis vietovėje, tačiau negali būti nustatomos pamiške; 2) keliai, geležinkelių ruožai, elektros perdavimo linijos, natūralūs bei dirbtiniai vandens srautai ir kiti panašūs objektai, jeigu jų forma, dydis bei statiniai ar įrenginiai juose netrukdo organizuoti medžioklės, nesuardo medžioklės plotų vienetų vientisumo, tačiau negali būti laikomi išilgine jungtimi tarp atskirų nutolusių medžioklės plotų vieneto dalių.

Medžioklės įstatymo 8 straipsnio 2 dalyje numatytas baigtinis sąrašas atvejų, kada gali būti sudaromi medžioklės plotų vienetai ir keičiamos jų ribos: 1) kai jie sudaromi medžioklės plotuose, kuriuose pagal šio įstatymo reikalavimus nėra sudarytų medžioklės plotų vienetų arba kuriuos egzistuojančių medžioklės plotų naudotojai atsisakė naudoti; 2) egzistuojančius medžioklės plotų vietus padalijant arba juos sujungiant, kai toks sudarymas atliekamas medžioklės plotų naudotojų susitarimu, šio straipsnio 1 dalyje nustatytais tikslais; 3) kai medžioklės plotų vieneto ribas arba teritorijas, kuriose leidžiama medžioti, būtina patikslinti, įsteigus pagal Saugomų teritorijų įstatymą

naujas saugomas teritorijas arba pakeitus esamų saugomų teritorijų, kuriose medžioti draudžiama, ribas; 4) kai gaunamas atitinkamas medžioklėtvarkos projekto rengėjų siūlymas; 5) kai šio įstatymo 13 straipsnio 3 dalyje nurodytu atveju pateikiamas šio straipsnio 3 dalyje nurodytai komisijai prašymas sudaryti naują medžioklės plotų vienetą; 6) atlikus žemės paėmimo visuomenės poreikiams procedūras, įgyvendinant ypatingos valstybinės svarbos krašto apsaugos srities projektus.

Pagal Medžioklės įstatymo 8 straipsnio 3 dalį, medžioklės plotų vienetų sudarymo ir jų ribų pakeitimo projektus kiekvienoje savivaldybėje rengia šios savivaldybės administracijos direktoriaus sudaryta komisija, susidedanti iš savivaldybės administracijos, aplinkos apsaugos, žemėtvarkos, valstybinių miškų prižiūrinčių institucijų, medžiotojų visuomeninių organizacijų, vienijančių medžiotojų klubus ir būrelius, žemės ir miško savininkų savivaldos organizacijų atstovų. Medžioklės plotų vieneto sudarymo ar jo ribų pakeitimo etapai numatyti Medžioklės įstatymo 8 straipsnio 4 dalyje. Pasiūlymus medžioklės plotų vienetams sudaryti ar jų riboms pakeisti šio straipsnio 3 dalyje nurodytai komisijai teikia: fiziniai ir juridiniai asmenys – dėl bendrojo naudojimo medžioklės plotų vienetų (8 straipsnio 5 dalies 3 punktas).

Minėto įstatymo 8 straipsnio 6 dalis leidžia medžioklės plotų vienetus sudaryti ir jų ribas pakeisti Medžioklės plotų komisijos iniciatyva, kai tai yra būtina užtikrinti šio straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus, t. y. užtikrinant racionalų medžiojamųjų gyvūnų populiacijų valdymą, tinkamą medžiojamųjų gyvūnų apsaugą ir tvarkingą bei saugų medžiojimą, taip pat kad būtų išvengta didesnės medžiojamųjų gyvūnų daromos žalos žmogaus ūkinės veiklos objektams. Pagal aptariamo straipsnio 11 dalį, medžioklės plotų vienetų, siūlomų sudaryti daugiau kaip vienos savivaldybės teritorijoje, sudarymo projektai rengiami kartu su kitų savivaldybių atitinkamomis komisijomis. Jeigu medžioklės plotų vieneto ribos peržengia vienos savivaldybės ribas, tokio medžioklės plotų vieneto sudarymo projektas turi būti patvirtintas visose savivaldybėse, į kurių teritoriją jis įsiterpia.

Medžioklės plotų vieneto vientisumo kriterijais ir reikalavimais medžioklės plotų vienetų riboms nustatyti vadovaujasi komisija, sudaranti Medžioklės įstatymo 8 straipsnio nustatyta tvarka medžioklės plotų vienetus bei keičianti jų ribas, taip pat medžioklėtvarkos projekto rengėjai, medžioklės plotų naudotojai, Aplinkos apsaugos departamentas prie Aplinkos ministerijos (Vientisumo kriterijų 1 punktas).

Vientisumo kriterijų III skyriuje reglamentuojamos nuostatos medžioklės plotų vienetų riboms nustatyti. Medžioklės plotų vienetų ribas nustatyti pamiške draudžiama.

Vientisumo kriterijų 13 punkte nustatyta, kad tuo atveju, kai medžioklės plotų vienetų ribas būtina nustatyti greta pamiškės, joms nustatyti pasirenkama atviroje vietovėje ne arčiau kaip 200 metrų nuo miško sienos esanti aiški gamtinė ar dirbtinė riba. Jeigu tarp dviejų gretimų miško masių atstumas mažesnis nei 400 metrų, atviros vietovės plotis dalijamas po lygiai.

Medžioklės plotų vienetų ribos turi eiti aiškiomis gamtinėmis (upėmis, upeliais, ežerais, griovomis) arba dirbtinėmis (miško kvartalinėmis linijomis, tvenkiniais, melioracijos grioviais ir kanalais, magistraliniais, krašto ar kitais bendro naudojimo keliais, geležinkelio ruožais, įvairiais pylimais, elektros perdavimo linijomis, dujotiekio, naftotiekio ar kitomis trasomis) ribomis, gerai matomomis vietovėje (Vientisumo kriterijų 10 punktas).

Nuostatų 1 punktas reglamentuoja, jog komisija medžioklės plotų vienetams sudaryti bei jų riboms pakeisti sudaroma savivaldybės administracijos direktoriaus įsakymu medžioklės plotų vienetų sudarymo ir jų ribų pakeitimo šios savivaldybės teritorijoje projektams rengti. Komisijos užduotis – parengti medžioklės plotų vieneto sudarymo ar jo ribų pakeitimo projektą, pateikti jį patvirtinti savivaldybės administracijos direktoriui, o patvirtintą dokumentą pateikti savivaldybės administracijai, AAD ir medžioklės plotų vieneto sudarymo ar jo ribų pakeitimo iniciatoriui (Nuostatų 5 punktas). Pagal Nuostatų 7 punktą, Komisija, įgyvendindama jai priskirtą užduotį, vykdo šias funkcijas, susijusias su medžioklės plotų vienetų sudarymu bei jų ribų pakeitimu savivaldybės teritorijoje: 7.1. priima ir nagrinėja pasiūlymus medžioklės plotų vienetams sudaryti bei jų riboms pakeisti; 7.2. priima pateikiamą bei savo iniciatyva renka teisinę, grafinę, ekologinę ir kitą informaciją apie medžioklės plotus, kuriuose siūloma sudaryti medžioklės plotų vienetą ar pakeisti jo ribas, bei analizuoja šią informaciją; 7.3. vadovaudamasi Lietuvos Respublikos medžioklės įstatymo 8 straipsnio 1 dalies reikalavimais, Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos patvirtintais medžioklės

plotų vientisumo kriterijais ir reikalavimais medžioklės plotų vienetų riboms nustatyti, priima sprendimą dėl medžioklės plotų vieneto ribų nustatymo, pažymėdama jas preliminariniame medžioklės plotų vienetų sudarymo ar jų ribų pakeitimo projekte (medžioklės plotų vieneto plane) <...>. Komisija sprendimus priima posėdžiuose. Posėdis yra teisėtas, jeigu jame dalyvauja ne mažiau kaip du trečdaliai Komisijos narių (12 punktas). Komisijos sprendimai įforminami protokolu, kurį pasirašo visi Komisijos posėdyje dalyvavę Komisijos nariai. Kitus Komisijos parengtus dokumentus, kuriems buvo pritarta posėdyje, savo parašu patvirtina Komisijos pirmininkas (15 punktas). Nuostatų 16 punkte reglamentuojama, kad pasiūlymams, kuriais siūloma medžioklės plotų vienetą sudaryti daugiau kaip vienos savivaldybės teritorijoje, nagrinėti gretimų savivaldybių atitinkamos komisijos organizuoja bendrus posėdžius <...>. Komisijos priimti sprendimai gali būti skundžiami administraciniam teismui Administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka (23 punktas).

Nurodytas teisinis reguliavimas minėtoms komisijoms suteikia plotų ribų keitimo iniciatyvos teisę, kai būtina užtikrinti Medžioklės įstatymo 8 straipsnio 1 dalies reikalavimus. Tuo atveju, kai medžioklės plotų vieneto ribos, apimančios kelių savivaldybių teritorijas, tų ribų keitimui organizuojami bendri atitinkamų savivaldybių administracijų sudarytų komisijų posėdžiai ir priimami bendri sprendimai. Nuostatai numato tokių sprendimų apskundimo tvarką – jų priimti sprendimai skundžiami administraciniam teismui. LVAT 2019 m. spalio 23 d. nutartyje administracinėje byloje Nr. A-714-556/2019 konstatavo, jog skundus dėl medžioklės plotų vienetams sudaryti ir jų riboms pakeisti komisijų priimtų sprendimų teisėtumo gali nagrinėti tiek Komisijos, tiek ir administraciniai teismai.

Kėdainių r. medžioklės plotų komisija sudaryta Kėdainių rajono savivaldybės administracijos direktoriaus 2024 m. rugpjūčio 20 d. įsakymu Nr. AD-1-720 „Dėl Kėdainių rajono savivaldybės medžioklės plotų vienetams sudaryti bei jų riboms pakeisti komisijos sudarymo“ (su vėlesniais pakeitimais). Kauno r. medžioklės plotų komisija sudaryta Kauno rajono savivaldybės administracijos direktoriaus 2025 m. kovo 5 d. įsakymu Nr. ĮS-487 „Dėl komisijos medžioklės plotų vienetams sudaryti bei jų riboms pakeisti sudarymo“ (su vėlesniais pakeitimais).

Medžioklės plotų komisijų darbo organizavimo reglamentas patvirtintas bendrame posėdyje Kėdainių rajono savivaldybės ir Kauno rajono medžioklės plotų vienetams sudaryti bei jų riboms pakeisti komisijos 2025 m. liepos 16 d. protokoliniu sprendimu Nr. 1.

Nagrinėjamoje byloje nustatyta, kad pareiškėjas 2025 m. kovo 17 d. kreipėsi į Aplinkos ministeriją dėl MPV „Nevėžis“ ir PMPV „Karalgiris“ ribos pakeitimo, nurodydamas, kad maždaug 1,5 km atkarpoje riba eina greta Krivėnų miško pamiškės, dėl ko apsunkinama jo pasėlių apsauga nuo laukinių gyvūnų.

Aplinkos ministerija 2025 m. gegužės 6 d. raštu Nr. [duomenys neskelbtini] kreipėsi į Kauno r. medžioklės plotų komisiją ir prašė peržiūrėti medžioklės plotų vienetų ribas bei teisės aktų reikalavimų neatitinkančias ribų nustatymo situacijas ištaisyti.

KRSA paprašius išaiškinti taikytiną reguliavimą, Aplinkos ministerija 2025 m. rugpjūčio 13 d. raštu Nr. [duomenys neskelbtini] paaiškino, kad Medžioklės įstatymo 8 straipsnio 1 dalyje nustatyta, jog medžioklės plotų vienetų ribos turi eiti aiškiomis gamtinėmis arba dirbtinėmis ribomis, gerai matomomis vietovėje, tačiau negali būti nustatomos pamiškėse. Ministerija taip pat nurodė, kad, nustatant ribą greta pamiškės, net ir tuo atveju, kai greta pamiškės eina kelias, turi būti taikomas Vientisumo kriterijų 13 punktas.

Medžioklės plotų komisijos 2025 m. rugsėjo 12 d. protokoliniu sprendimu Nr. [duomenys neskelbtini] nepritarė pareiškėjo prašomam ribos pakeitimui.

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Klaipėdos apygardos skyrius 2025 m. lapkričio 21 d. sprendimu Nr. 21RE2-322 (AG2-285/16-2025) pareiškėjo skundą tenkino iš dalies ir panaikino 2025 m. rugsėjo 12 d. protokolinį sprendimą Nr. 2. Minėtame sprendime Komisija sutiko su Aplinkos ministerijos pozicija, kad, nustačius ribą pagal kelią, esantį greta pamiškės, Vientisumo kriterijų 13 punkto reikalavimai negali būti ignoruojami. Komisija nustatė, kad ginčo atveju 13 punkte nurodytas atstumas nebuvo išlaikytas, nepaisant to, kad riba formaliai nustatyta keliu. Taip pat konstatuota, kad medžioklės plotų komisijos neanalizavo galimybės ribą nustatyti pagal Vientisumo kriterijų 13 punktą ir nesikreipė į PMPV „Karalgiris“ naudotoją dėl ribos perkėlimo.

2026 m. vasario 26 d. Kėdainių r. medžioklės komisija kreipėsi į VĮ VMU, kaip PMPV „Karalginis“ naudotoją, prašydama pateikti nuomonę dėl siūlomo ribos pakeitimo.

VĮ VMU 2026 m. kovo 30 d. raštu Nr. *[duomenys neskelbtini]* pateikė poziciją, kad ginčo riba yra nustatyta kelio Krivėnai–Karalginis viduriu ir, VĮ VMU vertinimu, atitinka Medžioklės įstatymo 8 straipsnio 1 dalies 1 punkto reikalavimus. VĮ VMU taip pat nurodė, kad riba anksčiau buvo suderinta su gretimų medžioklės plotų naudotojais.

2026 m. kovo 3 d. buvo organizuotas pareiškėjo, VĮ VMU ir kitų suinteresuotų asmenų susitikimas, kurio metu svarstytos alternatyvios pasėlių apsaugos priemonės, įskaitant medžiotojų bokštelių įrengimą ir galimybę pareiškėjui medžioti jam priklausančiuose sklypuose. Bendras kompromisinis sprendimas nebuvo pasiektas.

2026 m. gegužės 28 d. įvyko bendras Kėdainių ir Kauno rajonų savivaldybių Medžioklės plotų komisijų posėdis. Jame dalyvavo 16 iš 21 komisijų narių. Posėdžio metu komisijų nariai, be kita ko, svarstė esamos ribos nustatymą kelio viduriu, šalia esančią pamiškę, pareiškėjo patiriamą žalą, galimas alternatyvias pasėlių apsaugos priemones, medžioklės saugumą ir galimas ribos pakeitimo pasekmes. Medžioklės plotų komisijų nariams balsavus, už ribos pakeitimą balsavo 1 narys, prieš – 12, susilaikė – 3. 2026 m. gegužės 28 d. protokoliniu sprendimu Nr. *[duomenys neskelbtini]* nuspręsta MPV „Nevėžis“ ir PMPV „Karalginis“ ribos keitimui nepritari.

Taigi, skundžiamu protokoliniu Sprendimu pareiškėjo kreipimosi dėl konkretaus ribos pakeitimo nagrinėjimas buvo užbaigtas neigiamu sprendimu. Esminis nagrinėjamo ginčo klausimas yra tai, ar atsakovės, pakartotinai nagrinėdamos pareiškėjo prašymą po 2025 m. lapkričio 21 d. sprendimo Nr. 21RE2-322 (AG2-285/16-2025), tinkamai įvertino ginčo vietoje esančios ribos atitiktį Medžioklės įstatymo 8 straipsnio 1 dalies ir Vientisumo kriterijų 13 punkto reikalavimams.

Įsiteisėjusiu 2025 m. lapkričio 21 d. Sprendimu Nr. 21RE2-322 (AG2-285/16-2025) buvo panaikintas ankstesnis Medžioklės plotų komisijų protokolinis sprendimas. Minėtame sprendime buvo aiškiai įvertintas ginčo santykiui taikytinas teisinis reguliavimas ir konstatuota, kad Vientisumo kriterijų 13 punktą turi būti taikomas ir tuo atveju, kai medžioklės plotų vieneto riba formaliai eina keliu, tačiau šis kelias yra greta pamiškės. Taip pat konstatuota, kad ginčo atveju Vientisumo kriterijų 13 punkte nustatytas atstumas nėra išlaikytas.

Todėl darytina išvada, kad nagrinėdamos tą patį pareiškėjo prašymą iš naujo, atsakovės privalėjo atsižvelgti ne tik į ankstesniame sprendime nustatytą procedūrinį trūkumą – tai, kad nebuvo kreiptasi į PMPV „Karalginis“ naudotoją, – bet ir į jame pateiktą teisinį ginčo situacijos vertinimą.

Bylos duomenys patvirtina, kad vienas ankstesnio nagrinėjimo trūkumų buvo pašalintas: atsakovės 2026 m. vasario 26 d. kreipėsi į PMPV „Karalginis“ naudotoją VĮ VMU ir gavo jos 2026 m. kovo 30 d. poziciją. Taigi negalima teigti, kad pakartotinis nagrinėjimas apskritai apsiribojo vien ankstesnio sprendimo pakartojimu.

Tačiau vien papildomo įrodymo ar suinteresuoto asmens pozicijos gavimas savaime nereiškia, kad ankstesniu Komisijos Sprendimu Nr. 21RE2-322 (AG2-285/16-2025) nustatyti trūkumai pašalinti, jeigu priimant naują administracinį sprendimą ir toliau vadovaujamosi teisės aiškinimu, kuris ankstesniame įsiteisėjusiame Komisijos sprendime buvo pripažintas netinkamu.

2026 m. gegužės 28 d. posėdžio protokolo turinys patvirtina, kad pagrindinis dalies komisijų narių argumentas prieš ribos keitimą buvo tai, jog esama riba eina kelio viduriu, todėl ji yra aiški dirbtinė riba ir neprieštarauja Medžioklės įstatymo reikalavimams.

Komisijos vertinimu, toks motyvas nėra pakankamas.

Ginčo vietoje esantis kelias ir jo, kaip dirbtinės ribos, aiškumas savaime neatsako į klausimą, ar, keliui einant greta pamiškės, išlaikomi Vientisumo kriterijų 13 punkte nustatyti reikalavimai. Būtent ši aplinkybė jau buvo išsamiai įvertinta 2025 m. lapkričio 21 d. Sprendime Nr. 21RE2-322 (AG2-285/16-2025). Jame buvo konstatuota, kad dirbtinės ribos – kelio – buvimas nepanaikina pareigos atsižvelgti į šalia esančią pamiškę ir taikyti Vientisumo kriterijų 13 punktą.

Aplinkos ministerija ir nagrinėjamoje byloje laikosi tokios pačios pozicijos: nustatant medžioklės plotų vienetų ribas greta pamiškės, net ir tuo atveju, kai greta pamiškės eina kelias, turi būti vadovaujamosi Vientisumo kriterijų 13 punkto nuostatomis.

Todėl atsakovių ir VI VMU argumentas, kad kelias pats savaime yra aiški dirbtinė riba, nepaneigia reikalavimo įvertinti, ar konkrečioje vietovėje esama riba atitinka specialųjį pamiškei taikomą reguliavimą. Vien teiginys, kad esama riba eina aiškia dirbtine riba – kelio viduriu, neatsako į klausimą, ar ši dirbtinė riba, būdama greta pamiškės, atitinka specialųjį reikalavimą dėl jos atstumo nuo miško sienos. Tai du tarpusavyje susiję, tačiau netapatūs reikalavimai: riba turi būti aiški ir identifikuojama vietovėje, tačiau kartu ji negali būti nustatyta pažeidžiant pamiškės taikomą specialų reguliavimą.

Komisija taip pat atkreipia dėmesį, kad atsakovės papildomuose paaiškinimuose jau nagrinėjant šią administracinę bylą nurodė, jog Aplinkos ministerijos pozicijos dėl Vientisumo kriterijų 13 punkto jos neginčija, tačiau mano, kad ši pozicija savaime nesuponuoja pareigos pritarti būtent pareiškėjo siūlomam ribos pakeitimo variantui.

Su šia atsakovių argumentų dalimi Komisija sutinka.

Nei Aplinkos ministerijos pozicija, nei 2025 m. lapkričio 21 d. Komisijos Sprendimas Nr. 21RE2-322 (AG2-285/16-2025) savaime nesukuria pareigos atsakovėms nustatyti ribą tiksliai pareiškėjo nurodytoje vietoje. Medžioklės plotų komisijos pagal joms priskirtą kompetenciją turi įvertinti teisinę, grafinę, ekologinę ir kitą informaciją apie medžioklės plotus bei spręsti, ar konkrečioje vietovėje egzistuoja Medžioklės įstatymo ir Vientisumo kriterijų reikalavimus atitinkanti alternatyvi riba. Pagal byloje pateiktus Komisijos nuostatus jos turi ne tik priimti pateikiamą, bet ir savo iniciatyva rinkti tokią informaciją bei ją analizuoti.

Todėl atsakovės neprivalėjo vien dėl pareiškėjo Prašymo automatiškai patvirtinti jo siūlomo ribos pakeitimo varianto. Tačiau jos privalėjo išsamiai ir aiškiai nustatyti, ar esama riba atitinka taikytiną reguliavimą, o jeigu neatitinka – įvertinti realias teisės aktų reikalavimus atitinkančios ribos nustatymo galimybes.

Komisija taip pat pažymi, kad atsakovėms nebuvo nustatyta pareiga automatiškai pritarti būtent pareiškėjo pasiūlytam ribos perkėlimo variantui. Vientisumo kriterijų 13 punkto taikymas nereiškia, kad bet kuri pareiškėjo pasirinkta linija, esanti 200 metrų nuo miško sienos, savaime tampa tinkama nauja medžioklės plotų vienetų riba. Nauja riba taip pat turi atitikti teisės aktuose nustatytus aiškumo, identifikuojamumo, vientisumo ir kitus reikalavimus.

Taigi atsakovės, iš naujo nagrinėdamos klausimą, turėjo teisę ir pareigą nustatyti, ar konkrečioje vietovėje apskritai egzistuoja reikalavimus atitinkanti alternatyvi gamtinė ar dirbtinė riba, įvertinti jos nustatymo galimybes, jos poveikį gretimiesiems medžioklės plotų vienetams ir medžioklės saugumui bei kitus teisės aktuose nustatytus kriterijus.

Tačiau tokio vertinimo rezultatai turi būti konkrečiai ir patikrinamai išdėstyti administraciniame sprendime. Neužtenka abstrakčiai nurodyti, kad perkėlus ribą į lauką galėtų kilti ribos identifikavimo ar medžioklės saugumo problemų. Turi būti aišku, kokia konkrečiai pareiškėjo siūloma riba buvo vertinta, kokie vietovės duomenys išanalizuoti, kokios gamtinės ar dirbtinės ribos nustatytos arba nenustatytos ir kodėl galimas variantas neatitiktų konkrečių teisės aktų reikalavimų.

Skundžiamo 2026 m. gegužės 28 d. protokolo turinys tokio nuoseklaus vertinimo neatskleidžia. Protokole fiksuota įvairių komisijų narių nuomonių dėl galimo medžioklės saugumo pablogėjimo, laukinių gyvūnų daromos žalos atlyginimo, galimybės pareiškėjui pačiam medžioti, alternatyvių pasėlių apsaugos priemonių ir galimo precedento kitų medžioklės plotų vienetų riboms.

Komisijos vertinimu, šios aplinkybės gali turėti reikšmės bendram situacijos vertinimui, tačiau jos negali pakeisti pagrindinio klausimo – ar ginčo vietoje esama medžioklės plotų vienetų riba atitinka konkrečius Medžioklės įstatymo ir Vientisumo kriterijų reikalavimus. Sprendime taip pat nėra motyvuotai išspręstas prieštaravimas tarp Aplinkos ministerijos pateikto teisės aiškinimo ir VI VMU pozicijos, kad kelio viduriu nustatyta riba savaime atitinka Medžioklės įstatymo reikalavimus.

Komisijos vertinimu, negali būti laikomas pakankamu Sprendimo motyvu ir siekis išvengti galimo precedento kitoms medžioklės plotų vienetų riboms. Komisija pažymi, kad toks argumentas nėra savarankiškas teisės aktuose nustatytas kriterijus, pagal kurį konkrečiu atveju būtų galima pripažinti teisės aktų reikalavimų neatitinkančią ribą tinkama. Kiekviena konkrečiai ribos atitiktis teisės aktams situacija turi būti vertinama pagal jai reikšmingas faktines aplinkybes ir taikytiną teisinį

reguliacijai. Galimos pasekmės kitoms teritorijoms negali pakeisti teisės aktuose nustatytų konkretaus administracinio klausimo sprendimo kriterijų.

Analogiškai aplinkybė, kad pareiškėjui gali būti atlyginama laukinių gyvūnų daroma žala arba siūlomos kitos pasėlių apsaugos priemonės, savaime neatsako į klausimą dėl medžioklės plotų vieneto ribos teisėtumo.

Protokole nurodyta, kad 2026 m. kovo 3 d. susitikime buvo svarstytas medžiotojų bokštelių įrengimas, galimybė suteikti pareiškėjui teisę medžioti jo žemėje bei kitos pasėlių apsaugos priemonės. Šios aplinkybės gali būti reikšmingos ieškant praktinio ginčo šalių kompromiso ar mažinant laukinių gyvūnų daromą žalą, tačiau jos nepakeičia pareigos atsakyti į Prašyme keliamą teisinį klausimą dėl konkrečios medžioklės plotų vieneto ribos atitikties teisės aktų reikalavimams.

Komisija taip pat nelaiko savarankišku pagrindu naikinti skundžiamą Sprendimą aplinkybės, kad pareiškėjas nebuvo pakartotinai išklaustas 2026 m. gegužės 28 d. posėdyje. Bylos duomenys patvirtina, kad pareiškėjas anksčiau dalyvavo nagrinėjant tą patį prašymą ir jo pozicija Medžioklės plotų komisijoms buvo žinoma. Be to, 2026 m. kovo 3 d. jis dalyvavo susitikime, kuriame buvo svarstoma ginčo situacija. Pareiškėjas nenurodė tokių naujų esminių faktinių aplinkybių, kurias būtų siekęs pateikti būtent 2026 m. gegužės 28 d. posėdyje ir kurių Medžioklės plotų komisijos nebūtų žinojusios. Tačiau ši aplinkybė nepaneigia anksčiau nustatyto esminio skundžiamo Sprendimo trūkumo – nepakankamo ir prieštaringo taikytino teisinio reguliavimo bei konkrečios vietovės aplinkybių susiejimo.

Taip pat Komisija nagrinėjamu atveju nenustatė pakankamo pagrindo spręsti dėl Medžioklės plotų komisijų narių D. J., G. P. ir Z. G. galimo nešališkumo. Byloje nėra pakankamai duomenų konstatuoti, kad kuris nors iš šių narių turėjo konkretų asmeninį turtinį ar kitokį privatų interesą dėl ginčo baigties. Vien darbo santykiai su VĮ VMU ar kita susijusi veikla savaime nėra pakankami tokiai išvada. Komisija taip pat atsižvelgia į tai, kad skundžiamas Sprendimas buvo priimtas kolegialiai: iš 16 posėdyje dalyvavusių narių 12 balsavo prieš ribos pakeitimą, 1 – už, 3 susilaikė. Net ir neįsiskaičius trijų pareiškėjo nurodytų VMU darbuotojų balsų, balsavimo rezultatas nebūtų pasikeitęs. Tačiau Komisija pažymi, kad nešališkumo vertinimas negali būti redukuojamas vien į matematinę balsų įtaką, kadangi Medžioklės plotų komisijų nariai dalyvauja ne tik balsuojant, bet ir svarstant klausimą bei formuojant kolegialaus organo poziciją. Vis dėlto nagrinėjamu atveju, atsižvelgiant į byloje surinktų duomenų visumą, Komisija neturi pakankamo pagrindo vien šiuo aspektu konstatuoti tokį nešališkumo principo pažeidimą, kuris savarankiškai lemtų skundžiamo Sprendimo panaikinimą. Ši išvada nepaneigia kitų šiame sprendime konstatuotų esminių skundžiamo Sprendimo teisėtumo ir pagrįstumo trūkumų.

Pažymėtina, kad atsakovėms yra suteikti įgaliojimai viešojo administravimo srityje, todėl jos savo veikloje privalo, be kita ko, vadovautis ir bendraisiais viešosios teisės principais. Tai reiškia, jog atsakovės privalo laikytis ir VAI 3 straipsnyje įtvirtintų viešojo administravimo principų, *inter alia* (lot. be kita ko) įstatymo viršenybės bei objektyvumo principų. VAI 3 straipsnio 4 punkte įtvirtintas įstatymo viršenybės principas reikalauja, kad viešojo administravimo subjektų veikla turi atitikti šiame įstatyme išdėstytus teisinius pagrindus, o administraciniai sprendimai, susiję su asmenų teisių ir pareigų įgyvendinimu, visais atvejais turi būti pagrįsti įstatymais. VAI 3 straipsnio 5 punkte įtvirtintas išsamumo principas reiškia, kad viešojo administravimo subjektas į prašymą ar skundą turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodydamas visas prašymo ar skundo nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo ar skundo turinį. Viešojo administravimo įstatymo 3 straipsnio 9 punkte įtvirtintas objektyvumo principas reiškia, kad administracinio sprendimo priėmimas ir kiti oficialūs viešojo administravimo subjekto veiksmai turi būti nešališki ir objektyvūs. Pagal VAI 10 straipsnio 5 dalies 5 ir 6 punktų nuostatas, administraciniame sprendime turi būti nurodyta: administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės, administracinio sprendimo motyvai. Paminėtos VAI nuostatos nustato, kad administracinis sprendimas turi būti pagrįstas objektyviais duomenimis (faktais) ir teisės aktų normomis.

Motyvavimo pareigos turinys LVAT praktikoje visų pirma siejamas su teisėtumo principo suponuojamų reikalavimų laikymusi. LVAT yra pažymėjęs, kad individualiame administraciniame

akte turi būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi priimdamas administracinį aktą; motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas. Ši teisės norma siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų, kad jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės normų reikalavimus (žr., pvz., LVAT 2011 m. birželio 27 d. išplėstinės teisėjų kolegijos sprendimą byloje Nr. A556-336/2011; 2014 m. kovo 25 d. išplėstinės teisėjų kolegijos nutartį administracinėje byloje Nr. A756-997/2014, Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo biuletenis Nr. 25, 2014, 130–142 p.). Įgyvendindamas diskrecijos teisę, viešojo administravimo subjektas privalo atidžiai ištirti, paremti savo vertinimą argumentais, kurie yra reikšmingi ir kurie pagrindžia jais remiantis padarytas išvadas, atspindi faktines aplinkybes tokias, kokios jos iš tikrųjų yra, bei kurių pakanka pagrindimui, ir atsižvelgti į visus svarbius veiksnius (šiuo aspektu žr. LVAT 2014 m. vasario 10 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A662-563/2014). Pažymėtina ir tai, kad tinkamas motyvavimas apima ne tik tinkamą teisinio pagrindo nurodymą ir taikymą, bet ir reikalavimą priimame teisės akte nurodyti pagrindinius faktus. Kaip ne kartą akcentavo Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas, esminė individualaus administracinio akto pagrįstumo sąlyga – turi būti nustatytos ne pavienės faktinės aplinkybės, o juridinių faktų visetas, būtinas ir pakankamas teisės normai taikyti (žr., pavyzdžiui, 2015 m. vasario 18 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A398-442/2015; 2012 m. liepos 20 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A520-2294/2012; 2012 m. rugpjūčio 3 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A444-2366/2012).

Atsižvelgdama į išdėstytas aplinkybes Komisija konstatuoja, kad atsakovės, nors ir atliko papildomą faktinių duomenų rinkimą, priimdamos 2026 m. gegužės 28 d. protokolinį sprendimą Nr. *[duomenys neskelbtini]* nepašalino esminio ankstesnio nagrinėjimo trūkumo: neįvertino ginčo situacijos nuosekliai pagal Vientisumo kriterijų 13 punkto reikalavimus ir sprendimo motyvus iš esmės grindė teisės aiškinimu, kuris jau buvo pripažintas netinkamu įsiteisėjusiame 2025 m. lapkričio 21 d. Komisijos Sprendime Nr. 21RE2-322 (AG2-285/16-2025). Skundžiamame Sprendime nėra nuosekliai ir aiškiai pagrįsta, kaip ginčo vietovės faktinė situacija vertinama pagal Medžioklės įstatymo 8 straipsnio 1 dalyje ir Vientisumo kriterijų 13 punkte nustatytų reikalavimų visumą. Neatskleista, dėl kokių konkrečių teisinių ir faktinių priežasčių, pripažįstant, kad kelias eina greta pamiškės, esama kelio viduriu nustatyta riba vis dėlto laikoma teisėta. Taip pat nėra pakankamai ištirta ir motyvuota, ar ginčo vietovėje egzistuoja kita teisės aktų reikalavimus atitinkanti aiški gamtinė ar dirbtinė riba ir, jeigu tokia galimybė atmetama, dėl kokių konkrečių priežasčių.

Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija konstatuoja, kad Kėdainių rajono savivaldybės ir Kauno rajono savivaldybės medžioklės plotų vienetams sudaryti bei jų riboms pakeisti komisijų 2026 m. gegužės 28 d. bendro posėdžio protokolinis sprendimas Nr. *[duomenys neskelbtini]* neatitinka administraciniam sprendimui keliamų teisėtumo, objektyvumo ir motyvavimo reikalavimų, todėl yra naikintinas.

Pareiškėjas taip pat prašo įpareigoti atsakoves per Komisijos nustatytą terminą priimti naują teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą.

Panaikinus skundžiamą Sprendimą, pareiškėjo 2025 m. kovo 17 d. Prašymas lieka neišspręstas teisės aktų reikalavimus atitinkančiu administraciniu sprendimu. Todėl pareiškėjo reikalavimas įpareigoti atsakoves priimti naują teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą dėl Prašymo yra tenkintinas.

Komisija pažymi, kad administracinio ginčo nagrinėjimo institucija negali perimti Medžioklės plotų komisijoms teisės aktais priskirtų funkcijų ir pati nustatyti, kokia konkreči MPV „Nevėžis“ ir PMPV „Karalgiris“ riba turi būti nustatyta. Sprendžiant šį klausimą būtina įvertinti konkrečius vietovės, grafinius, ekologinius ir kitus reikšmingus duomenis, nustatyti, ar egzistuoja teisės aktų reikalavimus atitinkanti alternatyvi riba, ir, jeigu egzistuoja, spręsti dėl jos parinkimo. Šių aplinkybių vertinimas priskirtas atsakovių kompetencijai.

Todėl šiuo sprendimu atsakovės nėra įpareigojamos priimti pareiškėjui palankų sprendimą ar nustatyti ribą konkrečiu pareiškėjo siūlomu būdu. Jos įpareigotinos, pašalinus šiame Komisijos sprendime nustatytus trūkumus, iš naujo įvertinti pareiškėjo 2025 m. kovo 17 d. Prašymą kartu su Aplinkos ministerijos kreipimusi, įvertinti visas sprendimui reikšmingas faktines aplinkybes ir

taikytino teisinio reguliavimo visumą bei priimti naują tinkamai faktiniu ir teisiniu požiūriu motyvuotą sprendimą.

Spręsdama dėl šio įpareigojimo įvykdymo termino, Komisija vadovaujasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 23 straipsnio 1 dalimi, pagal kurią įsiteisėjęs administracinių ginčų komisijos sprendimas turi būti įvykdytas per 20 darbo dienų nuo įsiteisėjusio sprendimo gavimo dienos, jeigu Komisija nenustato kitokio termino.

Komisija nenustatė aplinkybių, dėl kurių nagrinėjamu atveju būtų pagrindas nustatyti kitokį sprendimo įvykdymo terminą. Atsakovėms didžioji dalis Prašymui išspręsti reikšmingos medžiagos jau yra žinoma ir surinkta, tačiau priimant naują sprendimą joms gali būti būtina papildomai patikrinti konkrečius vietovės ir grafinius duomenis, įvertinti galimas aiškias gamtines ar dirbtines ribas ir bendrame abiejų komisijų posėdyje priimti kolegialų sprendimą.

Atsižvelgdama į tai, Komisija sprendžia, kad IAGNTĮ 23 straipsnio 1 dalyje nustatytas 20 darbo dienų terminas yra pakankamas šiame sprendime nustatytiems trūkumams pašalinti ir naujam teisės aktų reikalavimus atitinkančiam sprendimui dėl pareiškėjo Prašymo priimti. Pažymėtina ir tai, kad 20 darbo dienų terminas atitinka VAI 10 straipsnio 4 dalyje nustatytą bendrą administracinio sprendimo dėl asmens prašymo ar skundo priėmimo terminą. Todėl atsakovės įpareigotinos per 20 darbo dienų nuo įsiteisėjusio Komisijos sprendimo gavimo dienos priimti naują teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą dėl pareiškėjo J. S. 2025 m. kovo 17 d. Prašymo.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 19 straipsniu, 20 straipsnio 1 dalies 3 punktu ir 23 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

1. Panaikinti Kėdainių rajono savivaldybės ir Kauno rajono savivaldybės medžioklės plotų vienetams sudaryti bei jų riboms pakeisti komisijų 2026 m. gegužės 28 d. bendro posėdžio protokolinią sprendimą Nr. *[duomenys neskelbtini]*, kuriuo nuspręsta nepritarti Kauno medžiotojų klubo „Nevėžis“ ir profesionalios medžioklės ploto vieneto „Karalgiris“ medžioklės plotų vienetų ribos keitimui pagal ūkininko J. S. 2025 m. kovo 17 d. prašymą.

2. Įpareigoti Kėdainių rajono savivaldybės medžioklės plotų vienetams sudaryti bei jų riboms pakeisti komisiją ir Kauno rajono savivaldybės medžioklės plotų vienetams sudaryti bei jų riboms pakeisti komisiją per 20 darbo dienų nuo įsiteisėjusio šio Komisijos sprendimo gavimo dienos priimti naują teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą dėl pareiškėjo J. S. 2025 m. kovo 17 d. prašymo.

Komisijos sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo dienos bylos šalys gali apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Komisijos posėdžio pirmininkė

Komisijos narės

Lionela Gelmanienė

Daiva Bereikienė

Birutė Pranevičienė